

p. 16

David Bondia

"Cuidar el verd no és decoratiu, és un tema de salut"

p. 18

Sant Jordi

"No hi ha res com les llibreries del barri"

p. 26

Ràfec

Neix una revista d'història en català amb empremta de Sant Gervasi

p. 14

Parc del Castell de l'Oreneta

La reforma, qüestionada per una plataforma veïnal

p. 12

L'AV Font del Mont celebra 100 anys

LA VETERINÀRIA
de Sarrià

CLÍNICA VETERINÀRIA
PERRUQUERIA CANINA I
BOTIGA D'ALIMENTACIÓ

c/ Salvador Mundí, 15
08017, Barcelona

☎ 933 395 996
📞 696 018 406

**VIDRES I
TANCAMENTS
D'ALUMINI I PVC
A SARRIÀ**

30 ANYS D'EXPERIÈNCIA

ALUSPAI
PROJECTES I SOLUCIONS D'ESPAIS

C. Ivorra, 18 - 08034 Barcelona
T. 932 051 021 - 932 803 288
aluspai@aluspai.com / www.aluspai.com
www.cristaleriaaluspai.com

IOGA DANSA
GENT GRAN
IOGA PRENATAL
PILATES i BODY FLOW

**SALUT i
BENESTAR**

(NOVES INSTAL·LACIONS!
VINE A FER UNA CLASSE DE PROVA!)

trémolo

TRÉMOLO DANSA
c. Vallirana 81, 08006 BCN
www.tremolo.cat
Telf: +34 932 371 379

Oralita ODONTOLOGIA I MEDICINA ORAL

COMBINEM INNOVACIÓ I EXPERIÈNCIA PER OFERIR-TE ELS MILLORS RESULTATS

El Dr. Ricucci i el seu equip de professionals et cuidem a tu i la teva salut bucodental amb compromís i un tracte proper, assegurant que cada visita sigui el més agradable possible.
Vine i descobreix una atenció pensada per a tu

EXPERIÈNCIA ☒ TRANSPARÈNCIA ☒ TECNOLOGIA ☒

Vallirana, 28 08006 BCN

☎ 937 978 493
📞 682 593 148

www.oralita.com
📧 info@oralita.com

Sarrià Properties

Viviendas con Encanto

930 251 604
sarriaproperties.com

¡Todo irá Bien!

QUIN ÉS EL MILLOR TRACTAMENT PER PERDRE PES?

Clínica ServiDigest és un centre sanitari, pioner a unir els Serveis Mèdics i Quirúrgics de les especialitats d'Àparell Digestiu, Endocrinologia, Nutrició i Dietètica, Cirurgia General, Digestiva i Bariàtrica, amb Unitats especialitzades en les diferents patologies, com la seva Unitat multidisciplinària d'Obesitat, primera unitat acreditada per la Societat Espanyola d'Obesitat (SEEDO), amb l'objectiu d'oferir als pacients un estudi diagnòstic i un tractament mèdic-quirúrgic, integral i personalitzat.

A Clínica ServiDigest fem una valoració mèdica inicial per adaptar el millor tractament a les necessitats del pacient, segons el grau de Sobrepès o Obesitat que presenti i el seu estil de vida, oferint a més el reforç psicològic necessari per corregir els estímuls emocionals que ens porten a menjar equivocadament.

Els nostres professionals especialistes en Endocrinologia, Nutrició i Dietètica, Endoscòpia digestiva, Cirurgia de l'Obesitat (bariàtrica) i Psicologia, apliquen de manera coordinada el millor tractament per perdre pes: dietètic, farmacològic, endoscòpic o quirúrgic.

TRACTAMENTS ENDOSCÒPICS A CLÍNICA SERVIDIGEST

BALÓ INTRAGÀSTRIC ENDOSCÒPIC (BIE)

GASTROPLÀSTIA RESTRICTIVA ENDOSCÒPICA (MÈTODE APOLLO)

TRACTAMENTS QUIRÚRGICS A CLÍNICA SERVIDIGEST

GASTRECTOMIA VERTICAL-SLEEVE GASTRECTOMY

BY-PASS GÀSTRIC

DERIVACIÓ BILIO PANCREÀTICA AMB ENCREUAMENT (SWITCH DUODENAL)

SADI-BY-PASS DUODÈ-ILEAL

Finançament a 24 mesos sense cost
Informa't en el 625 334 334

Clínica ServiDigest

CENTRE MEDICOQUIRÚRGIC

APARELL DIGESTIU, METABOLISME, NUTRICIÓ I OBESITAT

més informació a www.servidigest.com

Balmes, 334 08006 - BARCELONA

935 450 990 - 934 153 464

PREMSA LOCAL EL JARDÍ SCCL
Coordinació de continguts
CARME ROCAMORA
redaccio@diarieljardi.cat
Redacció
JESÚS MESTRE CAMPI, ANA RUBIÓ,
JOHN MCAULAY
Correcció
MÒ BERTRAN
Maquetació
LAIA ARISA (eleidisseny.com)
Comercial
JOSEP M. FARRÀS
josepm@diarieljardi.cat

© Textos: els autors
© Fotografies i il·lustracions:
se n'esmenta l'autoria o
la procedència

Tirada: 11.500 exemplars
Dipòsit legal: B 25204-2014
Fotografia de portada
L'AV Font del Mont
celebra 100 anys
©Districte de Sarrià - Sant Gervasi

Publicitat: 606 083 371

Administració:
633 076 551 (via WhatsApp)

Avis legal: El titular de la publicació no serà responsable de cap error, inexactitud o irregularitat que puguin tenir els continguts publicitaris o dels patrocinadors. Per tant, estarà exempt de qualsevol responsabilitat derivada d'eventuals descomptes, ofertes i promocions de tercers, que es puguin oferir en la publicació. Tampoc no es fa responsable de les opinions i continguts expressats per terceres persones en la publicació.

 amic associació de mitjans d'informació i comunicació
 ACPC Associació Catalana de la Premsa Comarcal

Amb el suport de:

 Generalitat de Catalunya

Editorial

Aquest mes posem el focus en una efemèride històrica: el centenari de l'Associació de Veïns Font del Mont, la primera entitat veïnal de Barcelona. La seva història explica com s'ha construït barri des de la implicació col·lectiva.

A l'entrevista, conversem amb David Bondia, síndic de greuges de Barcelona, que ens recorda que cuidar el verd no és decoratiu, sinó una qüestió de salut i de vida. Una idea que connecta també amb l'actualitat: des de la incorporació d'un nou arbre de Vallvidrera al Catàleg d'interès local fins als debats sobre la gestió dels espais verds, amb una queixa contundent per la reforma del parc del Castell de l'Oreneta.

La diada de Sant Jordi ens deixa una imatge clara: el valor insubstituïble de les llibreries de barri i d'una cultura que es viu a peu de carrer. També mirem al futur amb el naixement de *Ràfec*, una nova revista d'història amb empremta de Sant Gervasi i vocació divulgativa.

Alhora, posem el focus en iniciatives que reivindiquen la cultura popular, com SoundGervasi, que torna als orígens per continuar fent barri des de l'autogestió. Bona lectura! ■

Sumari

- 4 **AGENDA**
- 5 **VIST AL TWITTER**
- 6 **ACTUALITAT**
L'Ajuntament estudia obrir parcs pròxims a Collserola tancats per la pesta J.MCAULAY
- 8 **Sarrià - Sant Gervasi, entre els districtes amb menys execució dels pressupostos**
- 10 **Inquietud per la nova gestora del Ginjoler J.MCAULAY**
- EL RACÓ DEL VEÏNAT**
- 12 **Un segle de l'AV Font del Mont A.RUBIÓ**
- 14 **Polèmica per la reforma del parc del Castell de l'Oreneta C.ROCAMORA**
- 15 **ESPORTS**
- 16 **ENTREVISTA**
David Bondia: "Cuidar el verd no és decoratiu, és un tema de salut" C.JUNYENT
- 17 **OPINIÓ**
AITOR ROMERO, GLÒRIA VILALTA, TERESA ROIG
- 18 **CULTURA**
Sant Jordi A.RUBIÓ
- 22 **Veïns del Sarrià Desaparegut C.ROMANÍ**
- 24 **El Relat E.COROMINAS**
Arquitectura: restaurant il Giardinetto J.DE OLEZA
- 26 **Neix *Ràfec*, una revista d'història en català J.MCAULAY**
- 27 **Els Castellers de Sarrià entreguen la Camisa d'Honor a Judith Colell C.ROCAMORA**
- 30 **Soundgervasi torna als orígens J.MCAULAY**
- 32 **Més avenços a Muñoz i Ramonet C.ROCAMORA**
- 33 **LA DRECERA**
- 34 **CIÈNCIA I NATURA**
Ràdio Farró a la Festa de la Ciència EL JARDÍ
Vents, rutes i viures C.JUNYENT
- 35 **CONEIXEM ELS OCELLS**
El gaig blau E.CAPDEVILA
- 36 **EXPLORAR EL JARDÍ**
L'arbre de l'amor M.J.TORT
- 37 **CUINA I NUTRICIÓ**
El pa de cada dia FRA VALENTÍ SERRA DE MANRESA
- 38 **SALUT I CURES**
La importància de la hidratació en Alzheimer A.HERNANDEZ
- 40 **GUIA DE COMERÇOS I EMPRESES**

PERRUQUERIA A DOMICILI PER A GENT GRAN I/O DEPENDENT

Fins al 2 de juny

MAIG

FINS AL 10 DE MAIG

Teatre: **Robert**, de Laia Alsina Ferrer.

Teatre de la Gleva
c/ de la Gleva, 19

FINS AL 29 DE MAIG

Exposició: **Recordem Miratges**
Centre Cívic Vil·la Florida
c/ Muntaner, 544

FINS AL 12 JUNY

Exposició artística. **Camí**, amb Susana Nettleton Lasheras i Maria Eugenia Lasheras.
Centre Cívic Can Castelló
c/ Can Castelló, 1 - 7

6 DIMECRES

▶ 11 h
Paraules i silenci, meditar en grup, amb Nurith Levy.
Espai Putxet
c/ Marmellà 13

Organitza: Casa del Silenci
▶ 18 h
Xerrada: **Els objectes més extrems de l'univers: densitat i magnetisme al límit**, amb Nanda Rea.
Centre Cívic Vil·la Urània
c/ Saragossa, 29

▶ 19 h
BCN FILM FEST: **Gritos y susurros**, direcció Ingmar Bergman.
Centre Cívic Vil·la Florida
▶ 20 h
Concert de jazz: **Davis Band Soul i Rock'n'Roll**.
Teatre de Sarrià
Major de Sarrià, 117

DEL 7 AL 31 DE MAIG

Teatre: **Amor a mort**, amb The Feliuettes.
La Fàbrica
plaça de Mañé i Flaquer

7 DIJOUS

▶ 17 h
Ens expliquen: **Les emocions obren la nevera**
Casal de Can Fàbregas
c/ Pere Figuera i Serra, 1
▶ 18 h
Ruta: **10.000 rosers excepcionals**, amb la XEAB
Centre Cívic Vil·la Urània

▶ 18.30 h
Festival LiterNatura: **Parlem amb Mercè Mascaró**.
Biblioteca Collserola
c/ d'Elisa Moragas i Badia, 34
▶ 20 h
Música clàssica: **De la intimitat a l'infinit**, amb el Trio Lorca.
Teatre de Sarrià
▶ 20 h
Primavera Coral: **Cor Signum, Coral Allegro i Sant Gervasi Gospel Friends**.
Centre Cívic Pere Pruna
c/ Ganduxer, 130

DEL 8 AL 10 DE MAIG

Teatre amateur: **Vanya, Sònia i Masha**, de Christopher Durrang. Funcions: divendres 20 h, dissabte 19 h i diumenge 18 h.
Teatre de Sarrià

8 DIVENDRES

▶ 10 a 13 h i 16 a 20 h
Cicle El Sidral: **Tastet de Tallers** i espais de trobada.
Espai Putxet
▶ 18 h
Gaming Club, amb Good Game Generation. + 11 anys.
Biblioteca de Sarrià - J. V. Foix
plaça Sarrià, 1
▶ 18 h
Concert: **Recital de Sant Jordi**, amb Grup Teixit.
Centre Cívic Vallvidrera
▶ 19 h
Inauguració exposició: **Les dents maques són avorrides**.
Casa Orlandai
c/ Jaume Piquet, 23
▶ 19.30 h
Concert: **Mariona Camats**, viloncel. Repertori: "Recorregut per la vida de Pau Casals"
Jardí dels Tarongers
c/ de la Ràbida, 5
Aportació 12€
▶ 20 h
Primavera Coral: **Cor En Clau Vocal, Coral del Centre Asturià i Aula de cant Putxet**
Centre Cívic Pere Pruna
▶ 21 h
Les jams del Jardinet: **Concert + Jam Session**. Sessió organitzada per Alan Pardo.
El Jardinet del Teatre
c/ Pare Miquel de Sarrià, 8

9 DISSABTE

▶ 10 a 20 h
Fira de Sant Ponç i Mostra Solidària de Primavera.
Carrer de Septimània
Organitza: Veïns Farró
▶ 11 a 14 h i 16 a 20, i diumenge 10, 11 a 14 h
Tallers Oberts de Sarrià - Sant Gervasi
▶ 11 h
Inauguració exposició: **Entre pedra i aire: arqueologia del marge**, amb Urgell Funollet.
Centre Cívic Pere Pruna
▶ 11 h
Passejada: **El món de les papallones**, amb Mireia Querol.
Centre Cívic Vil·la Urània
▶ 11 h
Matinals familiars: **Taller amb família i vermut comunitari**, amb Aribag.
Casa Orlandai
▶ 11 h
Festival LiterNatura: **Club de lectura LiterNatura**, amb Gabi Martínez.
Biblioteca Collserola
▶ 11 h
Portes Obertes al Casal: **Taller de Bastons**.
Espai Putxet
▶ 12.30 h
Inauguració: **Exposició Haikus**, amb Annelie Tuengerthal.
Biblioteca Collserola
▶ 19 h
Concert de la gira internacional de **Wayra Sariri-Viento Viajero**, amb Duran & Montes.
Acadèmia Concertante
c/ Rosari, 50
▶ 9 a 12 h
XII Marxa dels Monestirs. De Pedralbes a Sant Pau del Camp. Punt de trobada: **Monestir de Pedralbes**
Organitza: CE Els Blaus
Preu: 12 €

11 DILLUNS

▶ 9 a 21 h
Fira de Sant Ponç. Organitza: Taula d'Entitats de Sarrià
Plaça de Sarrià
▶ 17 h
Conferència: **Pare Ubach, explorador de l'Orient Mitjà**, amb Felip Masó Ferrer.

CIC - Auditori Joan XXIII

Via Augusta, 205
Preu no socis: 5 €
▶ 18 a 19.30 h
Cuina amb plantes oblidades, amb Eixarcolant.
Centre Cívic Can Castelló
▶ 19.30 h
L'òpera entre bambolines: **Werther**, de J. Massenet.
Casa Orlandai
▶ 20 h
Maragall a casa
Casa-Arxiu Joan Maragall
c/ Alfons XII, 79

12 DIMARTS

▶ 17 h
Xerrada. **Teresa Berganza i Cecilia Bartoli** amb Rubén Fausto Murillo.
Casal Sant Ildefons
c/ de Marià Cubí, 111
▶ 19 h
100 anys del Tècnic Eulàlia. Celebració: **Missa en sufragi dels antics directors, professors i alumnes del Tècnic Eulàlia**, amb Mn. Carles Sauró.
Monestir de Pedralbes

DEL 13 AL 17 DE MAIG

Festival de jazz: **Sarrià Jazz & Blues Village**.
Teatre de Sarrià

13 DIMARTS

▶ 17.15 h
Taller de bossetes aromàtiques al Putxet, amb Xènia de Zero Waste.
Centre Cívic Vil·la Urània
▶ 18.30 h
Taller de **Haikus**.
Biblioteca Collserola

14 DIJOUS

▶ 16.45 h
Activitat familiar: **Art en família**.
Centre Cívic Vallvidrera
▶ 17 h
Ens expliquen: **La ciència i l'art d'invertir amb èxit**
Casal de Can Fàbregas
▶ 19 h
Cicle de dansa: **Miratges**. També diumenge 17, a les 12 h
Centre Cívic Vil·la Florida
▶ 19 h
Aires poètics. Sobre editar

L'agenda recull les informacions que arriben a la redacció.

Hi ha notícies i informació més completa de les activitats i enllaços a internet, a l'agenda del web diarieljardi.cat

poesia: **Olga Martínez**.
Casa Orlandai
▶ 19 h
SomnisCineClub:
La gran ambició.
Mercat Cultural Vallvidrera
c/ Elisa Moragas i Badia, 2
Preu: 4 €
▶ 19 h
Concert: **Sveta Trushka & Irina Moreland**
Nota79
c/ Vallirana, 79
▶ 20 h
Primavera Coral: **Coral Emsg, Coral Harmonia, Coral Mary Ward**.
Centre Cívic Pere Pruna

15 DIVENDRES

▶ 9.30 a 12 h
Mural artístic: **El Xamán de la Tribu**, de Ricardo Alcàntara, amb l'il·lustrador Gusti.
Biblioteca Collserola
▶ 10 h
Excursió: **El paradís de les atraccions al Turó Park**, amb la XEAB
Centre Cívic Vallvidrera
▶ 11 h
Lletra petita. Primeres passes: **Un vaixell petitó**, amb Lucía Barea. Fins a 3 anys.
Biblioteca Sarrià - J. V. Foix
▶ 18 h
Docs del mes: **Escrivint Hawa**, de Najiba Noori.
Centre Cívic Vil·la Urània

▶ 18.30 h
Sessió doble de teatre, amb Drac Màgic: **Nuestra mejor versión**, d'Eva León, i **Adelia Cortizo Ramos**, d'Ana Rial
Centre Cívic Can Castelló
▶ 19 h
Barcelona Poesia: **«Qui lliga, qui deslliga i relliga les tradicions dels huracans»**.
Fundació Felícia Fuster
c/ Camps i Fabrés, 3-11
▶ 19 h
La dansa dels 5 Ritmes, amb Gina Espinosa.
Mercat Cultural Vallvidrera
▶ 19.30 h
L'imperdible de divendres: **Open Mic de Primavera**.
Casa Orlandai
▶ 19.30 h
Concert: **Aula de Cant**.
Espai Putxet
▶ 20 h
Primavera Coral: **Coral Collserola, Contrapunto Vocale i Cor Aula Alumni**.
Centre Cívic Pere Pruna

16 DISSABTE

▶ 11 h
Observacions al Sol amb telescopi, amb d'Aster
Centre Cívic Vil·la Urània
▶ 11.30 h
Conversa: **Meg Lowman i Vicente Guallart**.
Biblioteca Collserola
▶ 12.30 h
Entrevista a l'escriptor Manuel Rivas, amb Luci Romero
Biblioteca Collserola
▶ 12.30 h
Día de les Lletres Asturianes
Centro Asturiano de Barcelona
c/ Naranjo de Bulnes 1-7
▶ 16.30 a 20 h
3a Festa de la Salut Comunitària
Jardins d'Enric Sagnier
c/ Brusi
▶ 17.30 h
Cinèxic: **Ernest i Celestine, contes de primavera**.
Casa Orlandai

A PARTIR DEL 18 DE MAIG

Exposició: **1, 2, 3 Acció**, amb Àrea Metropolitana Barcelona.
Centre Cívic Vallvidrera

**DUET
CORTINES**

Serveis

- Cortines
- Tendals
- Tradicionals
- Coixins
- Paquetos
- Plaid
- Enrotllables
- Cobrellits
- screen/tèxtils
- Entapissats

Servei d'instal·lació i reparació

Tel: 93 768 72 86
Via Augusta, 166
08006 Barcelona
duet@duetcortines.com
www.duetcortines.com

18 DILLUNS

► 17 h
Conferència: **Per les terres del Nil Blau**, amb Toni Arbonès.
CIC - Auditori Joan XXIII
Preu no socis: 5 €

19 DIMARTS

► 17 h
Conferència: **Dels castrats als contratenors**, amb Rubén Fausto Murillo.
Casal Sant Ildefons
► 19 h
100 anys del Tècnic Eulàlia.
Conferència: **Les escoles de Sarrià als segles XIX i XX**, amb Jesús Mestre. Taula rodona: **Fer classes al Tècnic: les experiències viscudes**
Biblioteca Sarrià - J.V. Foix
► 20 h
Teatre: **L'Instant i les deixes del somni. Foix per ell mateix**, amb Manel Barceló i Rosa Renom, i el pianista Jordi Masó.
Teatre de Sarrià

20 DIMECRES

► 17 h
Cinema: **Mama mia.**
Espai Bigai
c/ Bigai, 12
► 18 h
Conferència: **Chantal Maillard: Decir los márgenes**, amb Muriel Chazalon.
Fundació Felícia Fuster
► 18.30 h
Xerrada/concert: **Les Tres Crisis**, amb Xavier Battle i Josep Lluís Viladot.
Centre Cívic Vil·la Urània
► 20 h
Jazz: **Magda Mbanda. IGO-MA. Un viatge sonor al cor de Guinea Equatorial**
Teatre de Sarrià

21 DIJOUS

► 20 h
Música clàssica: **Cor Sine Nomine. En clau de dones**, dirigit per Begoña López
Teatre de Sarrià
► 20 h
Primavera Coral: **Sadacor, Coral La Pau / Corazonistas i Coral Espai Bigai.**
Centre Cívic Pere Pruna

DEL 22 AL 24 DE MAIG

Teatre amateur: **Sota teràpia**, amb la Bambolina Negra.
Teatre de Sarrià

22 DIVENDRES

► 17.30 h
Cinema: **El més petit de tots**, amb Ana Rubió Jiménez i la Paula Padilla Argelich.
Centre Cívic Vallvidrera
► 19.30 h
Meritxell Noguer, piano
Jardí dels Tarongers
► 21 h
Teatre: **Un fill del nostre temps**, d'Ödön von Horváth.
Mercat Cultural Vallvidrera

25 DILLUNS

► 12.30 h
Concert homenatge a Pau Casals. Dia de la Bandera.
Centro Asturiano de Barcelona

26 DIMARTS

► 17 h
Conxita Badia, veu inoblidable i ambaixadora de Catalunya pel món.
Casal Sant Ildefons

27 DIMECRES

► 18 h
Presentació del llibre: **Li agrada l'estiu i no sabia dir perquè**, de Montserrat Margenat.
Biblioteca Clara
c/ Dr. Carulla, 22-24
► 19 h
Projecció: **El més petit de tots.**
Centre Cívic Vil·la Florida
► 19 h
Cafès literaris: **La buena letra**, de **Rafael Chirbes**, amb S. Querini.
Casa Orlandai
► 20 h
Jazz: **Baraldés & Pardo Guitar Meeting.**
Teatre de Sarrià

28 DIJOUS

► 17 a 19 h
Itinerari: **El Doctor Andreu i la burgesia catalana**
Centre Cívic Vil·la Florida
Preu: 9,41 €
► 18 h Taller: **Bosc de butxa**, amb Vinik Juré Osés S.
Centre Cívic Vil·la Urània

► 19 h
Tertúlia: **Empoderament lingüístic: trencar hàbits i valorar el català**, amb Clara Vergés Torra.
Mercat Cultural Vallvidrera
► 20 h
Música clàssica: **Lana Trotovsek, Sebastien Hurtaud i Maria Canyigüeral.**
Teatre de Sarrià

29 DIVENDRES

► 18.30 h
Concert - conferència: **El vincle entre el gòspel i el jazz**, amb Giovanni Ghizzani i Ivett Karasz.
Centre Cívic Can Castelló
► 19.30 h
Concert: **Amorosa Primavera**, amb l'Orquestra de Cambra Catalana i Clàudia Dubé.
Centre Cívic Pere Pruna

JUNY

DE 1 AL 7 DE JUNY
Festa Major del Putxet 2026
Organitza: Associació de veïns i amics del Putxet

DE 1 AL 30 DE JUNY
Exposició Open Barris Sarrià i Vallvidrera: **Rafael Guastavino i la Casa Orlandai**
Casa Orlandai

1 DILLUNS

► 17 h
Conferència: **Ús i abús de la farmàcia i la parafarmàcia**, amb Enric Isidre Canela.
CIC - Auditori Joan XXIII
Preu no socis: 5 €

2 DIMARTS

► 17.30 h
Activitat familiar: **Pintures naturals.** + 4 anys.
Centre Cívic Can Castelló
► 18.30 h
Showcooking: **La maduixa**
Centre Cívic Vil·la Florida
► 21 a 22 h
Festa Major el Putxet: **Concert de guitarra clàssica**, amb Mario Cuellar & Montse Mitjans.
Mirador Jardins M. Rodoreda
c/ La Costa 84

VIST AL TWITTER

Sindicat d'Habitatge de Cassoles (@SHCassoles)

Fa gairebé un any i mig que la Gladys va ser desnonada del seu pis al carrer Laforja. Un any i mig sense solucions dignes per part de Serveis Socials. Se'ns ha acabat la paciència: no marxarem sense un compromís per part seva.

ASPASIM (@fundacioaspasim)

Vols treballar amb nosaltres? Busquem auxiliar tècnic educatiu per cobrir campanya d'estiu a llars de persones adultes amb discapacitat intel·lectual. Envia el teu CV.

Jaume (@Yeagov_CAT)

Pomona és una escultura en bronze creada per Josep Clarà el 1938. L'any 1997 va ser col·locada davant de l'antiga Casa de la Vila o Ajuntament de Sarrià, actualment Seu del Districte de Sarrià - Sant Gervasi, a la plaça del Consell de la Vila.

diarieljardi.cat

El més vist l'últim mes

1

Gay anuncia que l'Ajuntament treballa per reobrir la carretera de les Aigües el més aviat possible

2

Més que un derbi: el CP Sarrià i Sant Ignasi entre l'emoció i la urgència

3

Els plàtans o plataners, els arbres més urbans i un símbol identitari de ciutats i pobles

BURGER BAR
OK SARRIÀ
EST 1987

ARA TAMBÉ AL MIGDIA!!
Obrim tots els dies de la setmana.
de 13:00 a 15:30 i de 19:00 a 0:00

Jaume Piquet, 18
Barcelona 08017 (Sarrià - Sant Gervasi)

L'Ajuntament estudia obrir parcialment els parcs pròxims a Collserola tancats per la pesta porcina

funcionament "el més aviat possible", si bé això encara no s'ha produït. En aquell moment, els veïns de Collserola van presentar una carta al consistori advertint que "la vida comunitària dels barris de muntanya no es pot veure aturada indefinidament". Si no hi ha canvis, les restriccions s'allargaran com a mínim sis mesos, segons va informar Gay el 14 d'abril.

Milliores a Vallvidrera: pavimentació, pas de vianants i escales mecàniques

Va haver-hi altres qüestions sobre la taula, algunes de les més importants referents a Vallvidrera. Sobre l'estat de la pavimentació al carrer Pelfort, la regidora va informar que ja es van reparar "les parts més deteriorades", però va reconèixer que el carrer necessita "una reparació integral", que arribarà quan l'Ajuntament aprovi el pròxim pressupost. Pel que fa a la instal·lació d'unes escales mecàniques per connectar el centre del barri amb el funicular, Gay va explicar que les obres començaran el juny de 2027. I davant les queixes per la falta de pas de vianants a la carretera de Sarrià poc abans de la plaça de Vallvidrera, que obliga els veïns de les cases imparells a "jugar-se la vida", la regidora va assegurar que la situació "s'inclourà en l'estudi de la mobilitat" del barri.

Gay també va respondre altres preocupacions dels veïns. Així, no s'instal·larà una barana de contenció a la vorera de la llar d'infants Petit Lys, al carrer de Saragossa, perquè "no es pot fer tècnicament". El Districte revisarà la situació al pati de la Casa Orlandai, on un veí va denunciar que està brut a causa de la presència d'excrements de gossos. I també "s'avaluarà" com millorar la visibilitat dels senyals de baixada al carril bicin de Via Augusta, entre Gal·la Plàcidia i la Diagonal, on la regidora va admetre que existeix "un punt de sinistralitat controvertit". ■

JOHN MCAULAY

Fins a quatre vegades van preguntar els veïns de Sarrià - Sant Gervasi pels parcs del districte que es troben tancats arran de la pesta porcina a l'Audiència Pública del dimarts 14 d'abril. Una situació que es remunta fins a mitjans de març, quan la Generalitat va decretar el tancament del Parc de Collserola i també d'un seguit de parcs i jardins de la zona alta de Barcelona amb accessos a la muntanya per evitar l'entrada de porcs senglars. Els veïns van voler saber novetats i van demanar que s'aixequés aquesta suspensió.

La resposta de la regidora de Sarrià - Sant Gervasi, Maria Eugènia Gay, no va aportar gaires novetats: va insistir en totes les ocasions que la responsabilitat de les

restriccions recau sobre la Generalitat, i que l'Ajuntament treballa per "revalorar" les mesures vigents amb l'objectiu de "conciliar" les demandes de la ciutadania amb la necessitat de respondre a l'emergència. En la quarta ocasió, però, va llançar una actualització sobre els parcs que pateixen restriccions d'horari per la pesta: "Estem plantejant la idea d'obrir les portes de baix per donar accés als vianants i deixar la part de dalt tancada", va revelar. "Estic veient com poder-ho plantejar".

Les limitacions actuals impacten parcs com el del Castell de l'Oreneta i el parc de Joan Reventós, que es troben a la zona alta del districte, adjacents a Collserola, i que han quedat completament tancats. El canvi suposaria obrir només els

accessos inferiors, que donen a la zona habitada, i mantenir tancats els accessos superiors, que donen directament a la muntanya. D'aquesta manera, els veïns podrien accedir-hi, mentre que es continuaria condicionant l'ingrés dels senglars. I és que justament aquesta va ser una demanda repetida pels veïns durant l'Audiència Pública. "Ara, amb l'arribada del bon temps, no tenim espais públics verds, que són essencials", van apuntar.

Les restriccions per la pesta porcina han generat molt enuig entre els veïns de Sarrià - Sant Gervasi. Durant el Consell Plenari del 18 de març, va ser el tema més comentat. Gay va prometre aleshores que l'Ajuntament ja treballava perquè la carretera de les Aigües pogués posar-se en

Gremi de Carnissers, Cansaladers i Xarcuters de Barcelona.

10è Concurs Botifarra d'Ou de Catalunya, 2025:

1r premi botifarra tradicional

2n premi botifarra singular

4t Concurs nacional de "botifarra catalana", 2025:

1r premi

xarcuteria

Tel. 93 200 39 48

WhatsApp. 620 362 420

Balmes 296 | 08006 BCN

ramon@hernandoxarcuter.cat

www.hernandoxarcuter.cat

- ▶ VEDELLA Q DE QUALITAT DE L'EMPORDÀ
- ▶ POLLASTRE ECOLÒGIC
- ▶ PORC FRESC DE LA VALL DE GES (Qualiporc)
- ▶ ELABORACIÓ ARTESANA D'EMBOTITS
- ▶ HAMBURGUESES FARCIDES
- ▶ BOTIFARRES FARCIDES
- ▶ PRODUCTES DE PROXIMITAT, km 0
- ▶ PÀRQUING GRATUÏT (Benzinera de Balmes)

Horari d'atenció de la botiga

Dilluns a divendres de 8.30 a 14 h, i de 17 a 20 h

Dissabte de 8.30 a 14 h

HERNANDO XARCUTER

Entre fogons del barri

Cinquena edició | El moment de parar

Hi ha un punt en tot recorregut on continuar avançant deixa de ser el més important. Un punt on toca parar. Mirar enrere. Ordenar el que s'ha viscut. Entendre què és el que realment t'ha dut fins aquí. Després de compartir cuina i taula amb Chichu's, Avenir, Marga Freudenthal Cuina i Buvette, el recorregut s'atura. No com un final. Sinó com un acte necessari.

ATURAR-SE PER ENTENDRE

"Quan vas molt de pressa, tot sembla diferent. Però quan pares... comences a veure el que realment es repeteix." Roberto ja no parla de restaurants. Parla de moments. Del plat a Chichu's, on un peix curat, àcid, vibrant, trobava equilibri des del risc. De l'experiència a Avenir, on un fons treballat durant hores es convertia en una salsa neta, precisa, gairebé silenciosa. De la delicadesa a Marga Freudenthal Cuina, on una verdura de temporada es transformava en el centre absolut del plat. I de la senzillesa honesta de Buvette, on unes postres cremoses tancaven l'experiència sense excés, sense soroll.

EL QUE ENS HA PORTAT FINS AQUÍ

Aquest recorregut no va començar per casualitat. Va néixer des d'una inquietud: entendre com conviuen diferents cuines en una mateixa ciutat. I en aquest camí, els plats han estat el llenguatge. No com a exhibició. Sinó com a expressió. "Cada cuina t'ensenya alguna cosa... fins i tot quan no ho estàs buscant."

CUINES QUE ES CREUEN

GUISATS — EL TEMPS COM A INGREDIENT

El fons profund d'Avenir connecta directament amb la lògica d'un fricandó de vedella o un estofat crioll a Macambo. Temps. Pacència. Construcció. "Un bon guisat no es pot accelerar. Això és universal." **CEBICHES I CRUS — PRECISIÓ I VERITAT** El peix treballat amb acidesa a Chichu's troba el seu reflex al cebiche clàssic de Macambo. Aquí no hi ha marge. O el producte és bo... o el plat no funciona.

VERDURA — RESPECTE ABSOLUT

A Marga Freudenthal Cuina, la verdura parla per ella mateixa. A Macambo, això es tradueix en plats, com una causa reinterpretada amb producte de temporada, on el que és vegetal deixa de ser acompanyament.

POSTRES — MEMÒRIA I EQUILIBRI

La lleugeresa de Buvette dialoga amb postres com un sospir de llima ajustat, pensat per emocionar sense saturar. "Les postres són l'última cosa que recordes. I aquí no pots fallar."

CUINAR AQUÍ

"La meva cuina és peruana. Però el meu rebost és aquí." Aquest recorregut ha reforçat una idea clau: El producte de proximitat no és una tendència. És una responsabilitat.

Peix del dia.
Verdura de temporada.
Equilibri entre origen i territori.
Aquí neix la identitat de Macambo.

AGRAIR

Aquesta parada també serveix per reconèixer. "Que t'obrin una cuina és un privilegi." A Chichu's — per la valentia. A Avenir — per la precisió. A Marga Freudenthal Cuina — per la sensibilitat. A Buvette — per l'honestedat. Però, sobretot, per la generositat.

EL QUE REALMENT IMPORTA

"Pots fer tècnica. Pots fer-ne tendència. Però si no hi ha intenció... no passa res." La intenció ho és tot: Un arròs melós treballat amb fons. Un *tiradito* equilibrat. Un guisat fet amb respecte. Com es cuina. I com se serveix.

EL PARÈNTESI

Aquest capítol no tanca el recorregut. L'endrega. "Aturar també és avançar. Perquè entens millor el que fas."

TORNAR

Tornar a Macambo. Però d'una manera diferent. Més conscient. Més precisa. Més honesta. "Ara sé millor per què faig el que faig."

TANCAMENT — EL QUE ROMAN

Després de tot, la conclusió és simple: "Tot es basa en el mateix: amor per la cuina, respecte pel producte i ganes de fer sentir bé." Això és el que converteix un plat en experiència. I una experiència... en un record. Dels que fan tornar. ■

MACAMBO
Alta Cocina Peruana

Carrer de Laforja 83, 08021 Barcelona

 @restaurantemacambo

MACAMBO EJM

Durant el mes de maig,
els lectors d'El Jardí rebran
una cortesia si van a dinar o sopar
a Macambo amb aquest codi

Sarrià - Sant Gervasi, entre els districtes amb menys execució dels pressupostos participatius

Escales de Vallvidrera

EL JARDÍ

Sarrià - Sant Gervasi torna a estar a la cua. Mentre que el conjunt de Barcelona ja supera el 25 % de l'execució del conjunt dels projectes escollits durant els pressupostos participatius 2024-2027, el percentatge en aquest districte baixa fins al 18 %. De fet, Sarrià - Sant Gervasi es troba entre els tres districtes de la ciutat amb una menor execució de les iniciatives escollides pels seus veïns i veïnes. Malgrat això, l'Ajuntament assegura que el procés de desenvolupament de la segona edició dels pressupostos participatius avança "d'acord amb el calendari previst".

El districte en què s'ha fet més feina és Horta-Guinardó, on l'execució dels seus projectes ja es troba al 33,3 %, és a dir, un

terç del total. En una situació oposada es troben Sant Martí i Sants - Montjuïc: amb un 15,9 % i un 17,5 % respectivament, són les dues zones de la ciutat on menys s'ha avançat en les iniciatives escollides durant els pressupostos participatius, per sota de Sarrià - Sant Gervasi.

Els projectes més avançats... i els més endarrerits

Durant la fase final dels pressupostos participatius 2024-2027 l'Ajuntament va escollir cinc projectes de Sarrià - Sant Gervasi, va seleccionar-ne cinc, cosa que el converteix en el districte amb menys projectes de tota la ciutat. La seva execució és dispar. Hi ha dues propostes que ja es troben al 25 % del procés d'execució: la remodelació de l'àrea per a gossos del carrer Manacor, i l'ampliació de les voreres de l'encreuament dels carrers de Brusi i de Sant Elies per millorar-ne la seguretat.

El projecte per millorar la climatització al Casal Can Fàbregas de Sarrià, amb l'aïllament de les finestres, s'hi troba ben a prop, realitzat en un 20 %. En canvi, les dues propostes en què menys s'ha avançat són precisament les que més vots de la ciutadania van rebre durant el procés: la instal·lació d'escaleres mecàniques entre la plaça Vallvidrera i la plaça Pep Ventura, i la millora de l'entorn a 10 escoles, amb una dotació de 615.000 euros, es troben executats en només un 10 %. ■

El veïnat del districte de Sarrià - Sant Gervasi és el que menys queixes presenta a la Sindicatura de Greuges de Barcelona

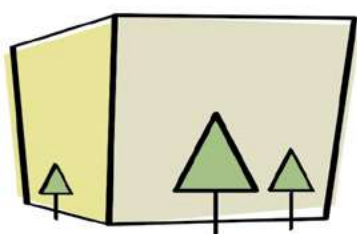
La Sindicatura de Greuges, reunida amb veïns del Turó Parc

EL JARDÍ

Els veïns de Sarrià - Sant Gervasi van ser els que menys queixes van presentar el 2025 a la Sindicatura de Greuges de Barcelona. Això es desprèn del darrer informe de la defensoria, que situa Sarrià - Sant Gervasi en l'última posició pel que fa al nombre de queixes presentades, si es té en compte la seva població. Amb poc més de 150.000 veïns, el districte va registrar només 4,29 reclams per cada 10.000 habitants. Una estadística que col·loca Sarrià - Sant Gervasi en desena posició, just per darrere de Nou Barris i Sant Martí.

A l'altre extrem de la taula es troba Ciutat Vella, que va registrar 7,28 queixes per 10.000 habitants el 2025, seguida de Gràcia i l'Eixample.

Pel que fa als pronunciaments de la institució sobre diferents qüestions, Sarrià - Sant Gervasi torna a trobar-se a la part baixa de la taula: només un 6,3 % de recomanacions, recordatoris i advertiments fets per la Sindicatura de Greuges de Barcelona el 2025 van fer referència al districte. Les Corts i Sant Andreu són les úniques zones de la ciutat que van rebre una proporció més baixa de pronunciaments. ■

NEW EDIFIKA

Despacho jurídico-inmobiliario, consultoría y gestión de promociones
30 años de experiencia

BUSCAMOS ADMINISTRATIVO/A COMERCIAL

Formación profesional. Usuario en Microsoft Office, experiencia mínima 1 año preferible en el sector inmobiliario.

BECARIO

Licenciatura/diplomatura en derecho/ empresariales/ económicas o similar. Usuario en Microsoft Office.

Ofrecemos formación especializada de nivel, remuneración fija y complementos, empleo estable, horario flexible y parcialmente no presencial. Ubicación: Sarrià, Sant Gervasi.

Remitir C.V. a : info@newedifika.net o whatsapp

PALAMOS APARTAMENTO OBRA NUEVA

Ubicación: Palamos centro (Girona). Zona Plaça dels Arbres
Superfície construïda: 63,55m²

- Parking y piscina comunitaria
- Equipamiento completo
- Certificado energético "A"
- Posibilidad de personalización
- 238.000 €

La millor aigua del món torna a Barcelona.

I no només pel seu sabor, guardonat amb els reconeixements internacionals de més prestigi. Aigua de Benassal, rica en bicarbonat i baixa en sodi, és una aigua mineral natural amb importants beneficis per a la salut avalats per la ciència(*), que van molt més enllà de la hidratació diària.

**International Taste and Quality
Institute Brussels**

Superior Taste Award 2010-2021
Crystal Award 2012
Diamond Award 2016

**International Quality Institute
Bruxelles Monde Selection**

Gran Gold Award 2022-2025
Trophy Award 2024

Declarada mineromedicinal l'any 1928, Aigua de Benassal ajuda el teu organisme a eliminar toxines i afavoreix una bona salut renal. Alhora, contribueix a enfortir els ossos i a mantenir-ne la densitat, i ajuda a regular la pressió arterial, protegint la salut cardiovascular.

Avui, Aigua de Benassal torna a Barcelona per cuidar-te. Demana-la a la teva botiga de confiança i redescobreix una de les aigües més reconegudes del món.

I si tens un comerç i vols
incorporar-la al teu assortiment,
posa't en contacte amb nosaltres a
administracion@aguabenassal.com

* Tots aquests beneficis han estat descrits a l'informe liderat per la Dra. Dolores Corella, catedràtica de Medicina Preventiva i Salut Pública de la Universitat de València.

Inquietud a la llar d'infants El Ginjoler de Sant Gervasi pel canvi precipitat de gestora privada

L'anterior operador va estudiar la incorporació del centre a la xarxa pública, però l'Ajuntament diu que "no és possible"

JOHN MCAULAY

Canvi de mans a la llar d'infants El Ginjoler, ubicada a Sant Gervasi. El centre, de titularitat privada, havia estat gestionat fins ara per la Fundació Pere Tarrés, però l'1 de maig va passar a fer-se'n càrrec un nou operador. Segons explica la direcció del centre, el nou encarregat és Arnau Lluch Gironès, un empresari que té una xarxa de cinc llars d'infants repartides per Catalunya.

La situació va començar a gestar-se a mitjans de març, quan la Fundació Pere Tarrés va comunicar a El Ginjoler que deixaria de gestionar el centre a partir del curs escolar vinent per motius econòmics. Davant d'aquesta notícia, diverses institucions educatives van manifestar el seu interès per fer-se càrrec del centre, de manera que la fundació va decidir accelerar l'elecció d'una nova gestora i precipitar la seva sortida al passat 30 d'abril, en canvi d'esperar al final del curs.

No és el primer centre que gestiona Arnau Lluch Gironès a Sarrià - Sant Gervasi: l'empresari també és operador de la llar d'infants Blauet de Sarrià. Aquí, els alumnes porten uniforme, i s'utilitza el castellà, juntament amb el català, com a llengua vehicular. Aquest exemple inquieta El Ginjoler. "Nosaltres sempre hem estat una escola catalana, una escola bressol, on no guardem els infants sinó que els eduquem, i no sé si és la mateixa línia que tindrem", explica una membre de l'equip professional del centre. A més, considera que l'elecció d'Arnau Lluch per part de la Fundació Pere Tarrés com a reemplaçament ha estat accelerada. "No van escoltar totes les opcions", lamenta.

L'empresari acumula altres càrrecs: és cap d'operacions de la consultora Active Development, patró de la fundació privada Fuster School i secretari del consell directiu d'Acció per l'Educació. També és delegat de la fundació Arenales, gestionada per la Red Educativa Arenales, una empresa educativa espanyola amb més de 40 centres arreu del món i de caràcter conservador. Segons la seva pàgina web, proporciona una formació "basada en els principis fonamentals de la doctrina cristiana", i alguns dels seus membres

pertanyen a organitzacions com l'Opus Dei i el Camí Neocatecumenal.

El canvi precipitat de gestora a El Ginjoler ha causat preocupació entre els professionals del centre i també entre les famílies per la nova línia que prendrà la llar d'infants. Però, segons ha confirmat Arnau Lluch a *El Jardí*, la intenció és que la llar d'infants continuï funcionant "com fins ara" durant el següent curs, després de l'actual etapa de transició. Canviaran "algunes directrius" amb la marxa de Pere Tarrés i s'impulsaran "millores", explica, mentre que el castellà i l'anglès s'utilitzaran juntament amb el català de cara als alumnes. L'empresari destaca que el canvi d'operador hauria de ser "una alegria" perquè garanteix la continuïtat del centre.

Una incorporació a la xarxa pública impossible

Des de l'equip professional d'El Ginjoler, consideren que s'hauria d'haver aprofitat la marxa de la Fundació Pere Tarrés per incorporar la llar d'infants a la xarxa pública d'escoles bressol de l'Ajuntament, en canvi de mantenir el centre en mans privades. Actualment, a Sant Gervasi no hi ha cap escola pública per a infants. "Crec que era la millor opció", afirma la representant del centre.

Un plantejament, però, sense recorregut. La Fundació va contactar amb l'Ajuntament per sol·licitar la seva integració a la xarxa pública d'escoles bressol municipals, però l'administració assegura que aquest procés "no és possible" ara mateix perquè el reglament que regula els processos d'integració de centres privats no està encara aprovat. En aquest sentit, l'Ajuntament s'ha limitat a "valorar positivament" que l'anterior gestora "hagi pogut resoldre la continuïtat d'aquesta llar d'infants i del seu projecte a través d'un operador privat".

Per la seva banda, la Fundació Pere Tarrés també opta per l'optimisme. L'entitat assegura que l'elecció del nou operador ha estat contrastada, i s'ha donat perquè el candidat compleix dues condicions bàsiques: garanteix la continuïtat educativa del projecte, i té la suficient solvència i experiència per conservar l'actual plantilla professional sense canvis. ■

Ho han aconseguit?

ASSOCIACIÓ VEÏNAL DE SANT GERVASI - LA BONANOVA

Amb la implantació de la cita prèvia als centres oficials com l'Ajuntament, Generalitat, Serveis Socials, sovint quan les persones grans volen fer algun tràmit amb els organismes oficials, sempre els adrecen a una web perquè ho facin per internet.

I, ostres, a la majoria de gent gran els és molt enrevessat fer-ho, per no dir impossible. Llavors han de demanar ajut a algun net que vingui a casa per tal que els ajudi a demanar la cita, i si ve aviat encara, però si passa una setmana més tard, potser ja és massa tard per al tràmit necessitat.

El síndic de greuges de Barcelona va dir, recentment, que els serveis públics han de vetllar per ser accessibles als usuaris, però, és evident que cada vegada és més demanat l'accés als serveis públics amb cita prèvia com l'única manera d'aconseguir ser atesos.

Per aquesta bretxa digital, les persones grans es queden sense possibilitat d'accés a moltíssims serveis.

Des de l'Associació de Veïnal de Sant Gervasi - la Bonanova reclamen que es faciliti un mecanisme que asseguri a tothom la possibilitat d'accedir amb eficiència als serveis sovint obligatoris.

Si vols que tinguem més força, fes-te de l'Associació Veïnal de Sant Gervasi - la Bonanova, els veïns t'ho agrairan. Ens trobaràs al telèfon 662 014 290, a avsantgervasi@gmail.com, o al centre cívic Vil·la Florida dimarts i dijous de 18 a 20 hores. T'escoltarem. Quota anual 30 €. ■

En record de Josep Calderó i Calopa, Pitu

PURI ROMERO

El Club de Futbol C.P. Sarrià lamenta profundament la pèrdua de Josep Calderó i Calopa, Pitu, figura clau i ànima del nostre club durant més de set dècades.

Vinculat a l'entitat des dels 17 anys, en Pitu va dedicar la seva vida a construir molt més que un club esportiu. Amb passió, compromís i una entrega incansable, va fer del C.P. Sarrià un espai de formació humana, on generacions de jugadors i jugadores han après valors com l'esforç, el respecte, la humilitat i el sentit de comunitat.

Com a president, referent i guia, va deixar una empremta inesborrable en cada racó del club i en totes les persones que n'han format part. El seu lideratge, basat en l'exemple i l'amor pel barri, ha estat fonamental per consolidar el C.P. Sarrià com una veritable família esportiva.

En aquests moments de dol, volem expressar el nostre més sincer agraïment per totes les mostres de suport i afecte rebudes. Aquest caliu ens reconforta i ens recorda la petjada profunda que en Pitu ha deixat en la nostra comunitat.

El seu llegat perdurará en els valors i en l'esperit del club, que continuarà sent el que ell sempre va somiar: un club de barri, una escola de futbol i una casa oberta a tothom. Descansi en pau. ■

PURI ROMERO ÉS PRESIDENTA DEL C.P. SARRIÀ.

2026

31a
Mostra
COMERC
SANT GERVASI

dissabte de 10 a 20 h

30^{de}
maig

carrer MUNTANER
entre c/Bisbe Sivilla i rda. Gral. Mitre

organitza:

col·labora:

Aigües de
Barcelona

BARCELONA
COMERC

amb el suport de:

Barcelona
Capital Europea
del Comerç Local
2026

Barcelona

www.barnavasi.com / [@eixsantgervasi](#)

Un segle de l'Associació Font del Mont, primera entitat veïnal de Barcelona

L'entitat rep la Porta de Sarrià i impulsa una programació d'actes per commemorar el centenari

Ball de sardanes a la Festa Major del barri de la Font del Mont el 1977 ©AV Font del Mont

ANA RUBIÓ JIMÉNEZ

L'Associació de Veïns Font del Mont commemora enguany el seu centenari. Fundada el setembre de 1926, manté l'orgull de ser la primera entitat veïnal de Barcelona, nascuda per defensar els drets dels veïns i reforçar el teixit social del barri. Un barri que, en aquell moment, es tractava d'una urbanització de Sarrià - Sant Gervasi, i que per la seva proximitat amb Vallvidrera i la seva ubicació privilegiada al costat de la carretera de les Aigües, va rebre el nom de "Barriada Ideal Vallvidrera".

Així ho recull el reglament fundacional de l'entitat, que, segons ha explicat a El Jardí el seu actual president, Jose Maria Cuevas Torondel, manté encara avui la mateixa missió: "treballar conjuntament perquè el barri estigui ben cuidat". Es tracta d'una setantena de cases, set carrers i prop de 200 veïns i veïnes, en una ubicació emblemàtica amb vistes sobre la ciutat de Barcelona.

"Com que estem en un vessant de la muntanya de Collserola, on la majoria dels carrers són sense sortida, aquí no hi ha trànsit ni gaire moviment; només els veïns i algú altre que es perd", explica Cuevas. El transport públic més proper és la parada del Funicular de Vallvidrera, a la carretera de les Aigües, o bé cal baixar fins al Peu del Funicular per agafar els Ferrocarrils. Aquesta distància genera una certa sensació d'aïllament que, per a Cuevas, queda compensada per l'entorn natural en què es troben: "Estem una mica abandonats, però amb molta tranquil·litat", afegeix.

En els cents anys d'història que ara celebren, l'AV Font del Mont ha perseguit, no només el benestar material de l'entorn, sinó també la cohesió veïnal. Això s'ha traduït en un seguit d'iniciatives i celebracions de gran valor que, segons Cuevas, "fa que aquest centenari sigui tan especial".

El barri s'articula al voltant de set eixos principals, on el nom de Fondelmón bateja la gran majoria dels seus carrerons ©AV Font del Mont

Panoràmica del barri de la Font del Mont ©AV Font del Mont

De la Guerra Civil a la postguerra

L'any 1936, en plena Guerra Civil, la família Pérez-Vivó va inaugurar la "Penya Germanor", amb la voluntat d'oferir espais de trobada i distracció als infants i al jovent del barri en uns anys especialment difícils. Aquelles reunions incloïen projeccions de cinema i representacions teatrals en un ambient familiar i festiu. Acabada la guerra, les trobades van continuar a Can Borda amb balls, àpats populars i activitats lúdiques que, a poc a poc, acabarien donant forma a l'actual Festa Major.

Durant les dècades següents, l'entitat va ampliar la seva activitat social i cultural. A les celebracions hi havia sardanes, caramelles, concursos, balls de gala, curses populars i actes religiosos, mentre que el 1942 ja disposava de secció esportiva i equip d'handbol. Amb els anys també es van crear símbols propis, com la bandera, l'himne i la mascota del barri, l'emblemàtic esquiol, conegut popularment com a "Quirol", a més de la revista *Quirol/Notícies*, publicada entre 1995 i 2011.

Memòria d'un barri en transformació

José Maria Cuevas, que va instal·lar-se a la zona l'any 1960, recorda la transformació profunda que ha viscut el barri des de llavors. Explica que de petit baixava i pujava cada dia els 438 graons de les Escales de la Font del Mont per anar a escola i tornar a casa a dinar, en una època en què els carrers encara eren de terra. "Quan plovia es creaven uns sots molt grans i ens impedié el pas", relata.

També rememora els seus inicis al barri, quan va viure amb la seva mare en una barraca provisional, fins que van poder aixecar una primera casa en una zona aleshores sense regularitzar. Avui, en canvi, assegura que la majoria d'habitatges estan legalitzats i destaca el canvi

social que ha experimentat la Font del Mont, convertida en una zona residencial tranquil·la i molt valorada.

La infància de Cuevas va coincidir amb el canvi de nom de l'entitat que, l'any 1971, va deixar d'anomenar-se Asociación de Propietarios de la Barriada "Ideal Vallvidrera" i va passar a dir-se "Asociación de Propietarios y Vecinos de la Font del Mont Vallvidrera", en referència a la font que dona nom al barri. Cinc anys més tard, un nou impuls veïnal i la creació d'una secció juvenil va donar lloc a la instauració definitiva de la Festa Major.

L'actual president recorda amb afecte la creació de la companyia de teatre Fontmontina, l'any 1987, i que encara avui és referent a Vallvidrera. De fet, protagonitza algunes de les activitats principals de l'actual Festa Major, que se celebra a principis de setembre.

El futur d'una entitat centenària

Amb cent anys a la motxilla, un dels principals reptes de l'Associació de Veïns Font del Mont és garantir el relleu generacional. Així ho expressa Jose Maria Cuevas: "El que ens agradaria és que la gent jove s'impliqui a l'associació, perquè volem noves idees i noves veus". Des de la junta directiva reconeixen que la implicació requereix temps per assistir a reunions, però, com recorda Cuevas, "si et quedes a casa sense fer res, després no t'arreglen res".

Les celebracions del centenari ja han començat i s'allargaran al llarg de tot l'any. El primer acte va ser una inauguració institucional a la seu del Districte de Sarrià - Sant Gervasi, on l'Associació va rebre l'emblemàtica Porta de Sarrià, un reconeixement de l'Ajuntament que distingeix les entitats amb més de cent anys de trajectòria. La pròxima cita amb el veïnat de la Font del Mont serà el diumenge 17 de maig al Restaurant Nou Can Martí, on Eugeni Casanovas oferirà la conferència "Viure a Collserola". Podeu consultar el programa complet al lloc web de l'Associació. ■

Carmen Prats, veïna de la Font del Mont; Begoña Roget, consellera del PSC; i Jose Maria Cuevas Torondel, president de l'AV amb la Porta de Sarrià ©Districte de Sarrià - Sant Gervasi

La primera celebració del centenari ha reunit el veïnat de la Font del Mont a la Sala de Plens de l'Ajuntament de Sarrià ©Districte de Sarrià - Sant Gervasi

Residencial Augusta Park

C/ Copèrnic, 30-32
08021 Barcelona

93 362 49 10

informacio@residencialaugustapark.com

**Garantia de
seguretat
Covid-19**

Residencial Bellesguard Park

C/ Veleta d'Arquer, 30-34
08017 Barcelona

93 254 05 70

reservas@bellesguardpark.com

- Test antigens ràpid
- Sistemes d'higiene
- Programes de vacunació
- Controls de nous residents
- Programes de visites familiars

Un servei residencial de luxe ★★★★★

- Servei sanitari
- Piscina d'hidromassatge
- Animació sociocultural
- Perruqueria
- Restaurant amb cuina pròpia
- Servei religiós

MIRADES OBERTES MENTS DESPERTES

JESUÏTES Sarrià
Sant Ignasi

Ciutadania, compromís i servei

Jesuïtes Sarrià - Sant Ignasi és un centre concertat
per la Generalitat de Catalunya en els ensenyaments
de: Infantil (3, 4 i 5), Primària i ESO.

Llar d'infants Sant Ignasi (I1-I2)

Com a casa!
Vine a conèixer-nos

**Visites
personalitzades**

93 602 30 00

info.santignasi@fje.edu

www.santignasi.fje.edu

Amb el suport

Generalitat de Catalunya
Departament d'Educació
i Formació Professional

Diputació
Barcelona

L'Ajuntament impulsa la millora del parc del Castell de l'Oreneta i una plataforma veïnal en qüestiona el model

CARME ROCAMORA I SEGUÍ

L'Ajuntament de Barcelona ha aprovat el projecte executiu de millora del parc del Castell de l'Oreneta, a Sarrià. Les obres, amb un pressupost aproximat d'un milió d'euros, començaran el mes de maig i tindran una durada prevista de quatre mesos.

Segons el consistori, la intervenció s'emmarca en el Pla Endreça i el Pla de Manteniment Integral (PMI), i inclou la millora de paviments per evitar l'escorrentia de l'aigua de pluja, la implantació d'un sistema de reg automatitzat, la reconstrucció de murs de pedra seca, l'estabilització de talussos i la renovació de tanques i mobiliari urbà.

Pel que fa al verd, es preveu la plantació de nous arbres —com arboços, alzines i serveres— per generar zones d'ombra, així com la incorporació d'espècies arbustives mediterrànies. També s'hi afegiran elements per afavorir la biodiversitat i es renovarà la senyalització.

El consistori assegura que les actuacions segueixen el Pla director del parc, consensuat el 2023 amb el veïnat, i que

són intervencions puntuals que respecten el valor natural i patrimonial de l'espai.

Crítica veïnal

Per la seva banda, la plataforma Amigues i Amics del Castell de l'Oreneta ha expressat el seu desacord amb el projecte. En declaracions a El Jardí, considera que la inversió s'hauria de destinar a una restauració ecològica més profunda, especialment pel que fa a la gestió de l'aigua de pluja i la recuperació del caràcter forestal del parc.

El col·lectiu critica que l'actuació suposa una "urbanització" de l'espai que, a parer seu, contradiu les polítiques contra el canvi climàtic, i defensa que la cobertura vegetal és clau perquè el parc funcioni com a refugi climàtic, especialment després dels episodis de sequera.

A més, assenyalava que intervencions anteriors han contribuït al deteriorament del parc i reclama que es prioritzi la restauració integral per recuperar-ne la funció com a espai forestal vinculat a la serra de Collserola. ■

Un arbre de Vallvidrera s'incorpora al Catàleg d'arbres d'interès local de l'Ajuntament

CARME ROCAMORA I SEGUÍ

El ple de l'Ajuntament de Barcelona ha aprovat la incorporació de cinc nous arbres al Catàleg d'interès local. Un d'ells, és un pollancre (*Populus nigra*), ubicada a la Font de Can Llevallol, a Vallvidrera.

El Catàleg d'arbres d'interès local conté els exemplars d'arbres, palmeres i arbusts més valuosos que hi ha als carrers i als jardins tant públics com particulars de Barcelona. La inclusió en aquest catàleg n'assegura la conservació i les condicions de desenvolupament i en cap cas es poden eliminar els exemplars.

L'elecció dels exemplars és a càrrec de la Comissió de Catalogació a petició de tècnics de Parcs i Jardins, ciutadania o entitats. La Comissió trasllada la proposta al Consell d'Administració de Parcs i Jardins i, un cop aquest l'aprova, cal que l'aprovi definitivament el Consell Plenari de l'Ajuntament de Barcelona.

Els elements que es tenen en compte a l'hora d'incloure un arbre dins aquest catàleg són, principalment, la seva espècie, la singularitat, les qualitats morfològiques estètiques, el valor històric, l'edat i la mida. Barcelona compta amb un total de 213 catalogacions. ■

Així es va viure el derbi C.P. Sarrià - Sant Ignasi, marcat pel record a Pitu Calderó

a pilota aturada. I al minut 66, en un córner molt tens a l'àrea petita, Raimundo Castro aprofitava el desordre per fer el 3-3. El partit entrava en una fase completament oberta, d'intercanvi constant.

El gol decisiu

Amb tot per decidir, el C.P. Sarrià tornava a mostrar caràcter. Al minut 70, en una acció molt similar al gol encaixat, Ricard Álvarez entrava amb decisió al segon pal i rematava amb força per establir el 4-3 definitiu.

Els darrers minuts van ser d'alta tensió. El Sant Ignasi ho intentava tot per igualar de nou el marcador, però el C.P. Sarrià es mostrava sòlid, resistint i buscant sentenciar al contraatac.

El xiulet final va desfermar l'alegria al Camp de l'Àliga. El C.P. Sarrià es va emportar un derbi vibrant, ple d'alternatives i emocions, i va sumar tres punts vitals en la lluita per la permanència.

Va ser un partit espectacular el que es va viure a Sarrià, amb dos equips valents i amb fam de punts. El C.P. Sarrià, empès per l'ambient i l'emoció del dia, va saber aprofitar els moments clau per

endur-se la victòria. El Sant Ignasi, per la seva banda, va demostrar el seu potencial ofensiu i va competir fins al final en un derbi que quedarà per al record. ■

JAVI ROSÉS

El barri de Sarrià es va vestir de gala el 12 d'abril per acollir un dels partits més especials de la temporada. No era un derbi més. L'ambient, carregat d'emoció des d'abans del xiulet inicial, venia marcat per l'homenatge a Josep Calderó, Pitu, figura clau en la història del club del local. Un sentit minut de silenci posava la pell de gallina a tot el camp i donava pas a un duel intens, amb molt més que tres punts en joc.

Amb tots dos equips immersos en la lluita per evitar el descens, el partit començava amb respecte mutu. Durant els primers trenta minuts es notava que hi havia molt en joc: cap dels dos conjunts

volia arriscar més del compte. El C.P. Sarrià dominava la pilota, intentant portar la iniciativa, però sense aconseguir generar ocasions clares davant un Sant Ignasi ben ordenat.

Comença el partit

El guió canviava al minut 36. Una acció ben trenada des del darrere acabava amb una passada filtrada de Lucas cap a Oriol, que superava el porter amb sang freda i assistia perquè Max, a plaer, fes l'1-0. El derbi esclatava.

Però l'alegria local duraria poc. Al minut 42, un penal provocat en una acció de córner permetia a Quim Solano empatar el partit amb un xut fort i ajustat a baix a la dreta. El Sant Ignasi demostrava, un cop més, la seva eficàcia.

Quan semblava que s'arribaria al descans amb empat, el Sarrià tornava a colpejar. Minut 45, desplaçament llarg de Guinó entre defensa i porter, i Carlos Val resolvia amb una vaselina precisa per fer el 2-1. Cop psicològic abans del descans.

Bogeria a la segona part

La represa no podia començar millor per als locals. Al minut 55, una nova acció de Lucas, molt actiu durant tot el partit, acabava amb una assistència filtrada perquè Max, arribant des de segona línia, signés el seu doblet i el 3-1.

Però el derbi estava lluny d'acabar-se. Dos minuts més tard, el Sant Ignasi retallava distàncies amb un gol de Guillermo Casado després d'una acció embolicada

Dóna una nova vida al teu habitatge.

DISSENY I REHABILITACIÓ DE VIVENDES.
40 ANYS D'HISTÒRIA A SARRIÀ.

✉ toyda@toyda.es

☎ 933215116

📍 C/ Ivorra 23 Bajos, Bcn

TOYDA
STUDIO

DAVID BONDIA

“Cuidar el verd no és decoratiu, és un tema de salut i de vida”

Treballar amb el dret internacional permet avaluar la responsabilitat dels estats i la protecció dels drets individuals mitjançant tractats i mecanismes jurídics. Aquesta disciplina és clau per garantir la dignitat humana davant conflictes, migracions i crisis globals, actuant com una eina de justícia que traspasa fronteres. En parlem amb David Bondia, síndic de greuges de Barcelona i professor de Dret Internacional Públic a la UB.

CRISTINA JUNYENT

David, benvingut. Com interpreteu els juristes la relació del dret amb el medi ambient en un món tan complex?

Històricament, hem passat dels drets individuals (civils i polítics) als comunitaris (econòmics i socials). Des del 1993, parlem dels drets de solidaritat, que són globals: assistència humanitària, desenvolupament i medi ambient. El dret ja no busca només la sanció *a posteriori*, sinó la protecció davant problemes que amenacen l'espècie humana en el seu conjunt. Hem de donar *ànima* al dret i apropar-lo a la ciència.

En aquest marc, per què és tan rellevant el Conveni d'Aarhus per a la ciutadania?

El Conveni d'Aarhus és fonamental perquè es basa en la informació i la transparència. Els estats tenen l'obligació de fer pública la situació de l'entorn perquè la societat civil no sigui un agent passiu. El dret a saber és el primer pas per al dret a actuar i oferir solucions.

I quines vies reals té un ciutadà quan veu que aquests drets es vulneren?

La primera via és el principi de subsidiarietat: l'administració més propera, normalment l'ajuntament, és la que ha d'informar i garantir els teus drets. Les associacions poden

fer propostes molt potents que les institucions han d'escoltar. Si la via interna falla, llavors mirem cap al dret internacional.

Aquí és on entra la sentència del Tribunal Europeu de Drets Humans (TEDH) sobre les dones de Suïssa. Com s'explica jurídicament?

És un exemple de com el dret requereix imaginació. Un col·lectiu de 2.000 dones grans va preguntar al govern suís quines mesures concretes prenia contra el canvi climàtic. El govern els va donar respostes genèriques; i altres vies judicials helvètiques on van recórrer els van dir que ja era suficient. Aleshores es van adreçar al TEDH. Com que el Conveni Europeu de 1950 no recull el dret al medi ambient, van utilitzar l'Article 8 (vida privada i familiar). El Tribunal va dictaminar que, efectivament, la inacció climàtica posa en risc la salut d'aquest col·lectiu especialment vulnerable a les onades de calor. La sentència condemna Suïssa per inacció. Com és una sentència, és vinculant i obre la porta a futurs litigis estratègics. Ja no caldrà recórrer al TEDH, ja obliga als estats del Consell d'Europa.

Hi havia un precedent important contra l'estat espanyol, oi?

El 1994, Gregoria López Ostra va guanyar un cas contra una fàbrica contaminant a Lorca. Ella no va demandar per medi ambient, sinó per la vulneració de la seva vida privada, ja que sabia que la demanda seria declarada inadmissible per

falta de reconeixement d'aquest dret. Va guanyar, i Espanya va ser condemnada. La novetat del 2024 és que el Tribunal ja no parla d'una fàbrica concreta, sinó de l'obligació de l'Estat de protegir la població contra el canvi climàtic global. És un salt d'escala; ara qualsevol dels 46 estats del Consell d'Europa pot al·legar aquest precedent si l'administració no pren mesures efectives.

Conceptes com «One Health» (una Sola Salut) indiquen que si el medi ambient no està sa, nosaltres tampoc.

El dret s'està adaptant a interessos no previstos el 1950. Avui entenem que el medi ambient és transversal al dret a la vida, fet que ens porta a donar personalitat jurídica a elements naturals, com el Mar Menor. En aquests litigis estratègics, juristes, científics i economistes hem d'anar plegats.

Com encaixen els economistes en aquesta defensa?

Un exemple és en el dret humà a l'aigua. A Europa no ens morim per falta d'aigua potable, però és la segona causa de mortalitat infantil al món. El problema no és l'escassetat, sinó l'ús: només el 2 % és aigua de beure i el 8 % per a higiene; la resta es destina a indústria, mineria o golf. La proposta és invertir l'escala econòmica: que l'aigua bàsica sigui gratuïta o molt barata, i que els usos lucratis paguin un sobrepreu que financi el sistema. Això és justícia climàtica i econòmica.

Què passa quan la gestió falla i tenim desplaçats climàtics?

És un dels grans reptes del dret internacional. Sempre pensem en refugiats per guerra o persecució política, però la realitat avui és l'explotació de recursos. L'explotació de recursos (com la pesca al Senegal o les mines al Congo) per mantenir el nostre estil de vida destrueix el futur de moltes persones i les obliga a marxar. Com a societat,

“

Avui entenem que el medi ambient és transversal al dret a la vida, fet que ens porta a donar personalitat jurídica a elements naturals

“

Cal valentia per reduir la mobilitat amb vehicle propi i fomentar eixos verds. Cuidar el verd no és decoratiu, és un tema de salut i de vida

“

El medi ambient ha de ser una política d'estat i de ciutat, amb un consens que superi les legislatures de quatre anys

que el problema és real. El medi ambient ha de ser una política d'estat i de ciutat, amb un consens que superi les legislatures de quatre anys. Com diu el TEDH, els drets no poden ser teòrics o il·lusoris, han de ser d'aplicació pràctica. En aquest sentit, la pedagogia i programes com el vostre són indispensables.

Trobareu l'entrevista sencera escanejant el QR. ■

som titulars de drets però també de responsabilitats. Quan comprem roba fabricada a Bangladesh en condicions d'explotació o generem residus tòxics que enviem al Sud Global, estem participant en aquest cicle. Cal avaluar la responsabilitat de les nostres empreses a l'exterior.

Tornem a Barcelona. Com veu la situació aquí? Tot i que complim els de la Unió Europea, estem per sobre dels indicadors de contaminació de l'OMS.

Barcelona és una ciutat meravellosa que té un problema històric de prioritització. Què va ser abans: els vianants o els cotxes? Cal valentia per reduir la mobilitat amb vehicle propi i fomentar eixos verds. Hem de recuperar espais verds. Aquest mes hem presentat l'informe de la Sindicatura al plenari de l'Ajuntament amb deu propostes de millora. Una d'elles sembla petita, però és vital: els escocells dels arbres. Cuidar el verd no és decoratiu, és un tema de salut i de vida. Hem de passar de les places dures, que són trampes de calor, a places amb terra i ombra.

Però sovint sembla que les mesures són només pedaços...

Perquè sovint s'actua per reacció. No podem esperar al mes d'agost per veure que els refugis climàtics estan tancats o que les escoles bressol no tenen l'aire condicionat a punt. La sostenibilitat demana una mirada llarga: ara que la sequera afluixa és quan hem de planificar la següent per no dependre de talls d'aigua. La prevenció ha de prevaldre sobre l'emergència.

Per acabar, com es combat el negacionisme des del dret?

No ens ha de fer por parlar amb qui no pensa com nosaltres. Cal aportar dades científiques i sentències judicials que demostrin

SARRIÀ BLUES

Pitu

AITOR ROMERO ORTEGA

Escoltava l'altre dia una cançó de la Ludwig Band on en la primera estrofa es diu: "He sortit a prendre l'aire i estic en mig del no-res". I una mica m'he sentit així en assabentar-me de la mort del Josep Calderó i Calopa (Pitu, com el coneixia tothom), fundador i president històric del CP Sarrià. Com si de cop, en tornar a casa o despertar d'una llarga migdiada, tothom hagués marxat i aquell indret s'assemblés molt a l'original, però ja no fos ben bé el mateix. Sobreviure a la ciutat de la infantesa és una experiència moderna i de vegades terrible.

El CP Sarrià va formar part de la infantesa i joventut de molts. En Pitu va ser president durant més de 70 anys (1952-2023), una xifra que no supera ni Fidel Castro i que diria que és rècord mundial. Jo el recordo sovint al local del club a Major de Sarrià o en els mateixos partits, barrejat entre el públic, tant a Can Caralleu com a fora de casa, com una figura tutelar que formava part del paisatge. Sortit del cristianisme de base, va voler utilitzar el futbol com a eina social per al jovent i podríem concloure que va triomfar. Tenia, és cert, alguna cosa de missioner laic en la seva actitud vital. Treballava com a ferreter en una botiga a peu del carrer Major i era potser un dels penúltims representants d'un cert model de menestrallia que va teixir un barri i un país i que poc a poc es va extingint, deixant pas a un món nou sense vincles forts ni amb la feina ni amb la comunitat.

Quan un té catorze o quinze anys jugar en un equip de futbol de barri s'assembla molt a l'experiència magnífica. És com pertànyer a una ordre heroica. La vida civil i quotidiana, al costat dels partits del cap de setmana, esdevé una activitat insubstancial, un rumor banal. Res és comparable. Nosaltres vam jugar en un temps on tots els camps eren encara de sorra irregular i a Badalona n'hi havia un amb unes dimensions tan desproporcionades (el de la Unió Esportiva Llefia, un equip magnífic, per altra banda) que nosaltres l'anomenàvem l'aeroport. En fi, batalletes. Ens vam recórrer l'àrea metropolitana de Barcelona (quants clubs hi ha a l'Hospitalet, per l'amor de Déu? I a Badalona?) més d'una vintena de vegades. Després van privatitzar Can Caralleu i vam haver de sortir al carrer, encara que tothom ho hagi oblidat perquè en aquest barri i en aquesta ciutat i en aquest país tothom s'oblida de les coses tota l'estona. Vam tallar la Via Augusta, si no recordo malament, i finalment l'Ajuntament va haver de recular i reconèixer que un club històric com el CP Sarrià no podia ser desallotjat, com si res, de la que havia estat sempre casa seva. Així que suposo que aquell partit el vam guanyar.

Un és el que és als divuit, després es dedica a sobreviure. En aquest cas passa fins i tot abans. Un es fa adolescent, apareixen altres estímuls i el futbol ja no és l'única gran cosa que et passa a la vida, territori únic de transgressió i aventura. Així i tot, conserva intacta la seva capacitat per promoure una identificació grupal que gairebé res més pot promoure. És raríssim. Un ni tan sols s'adona en el precís moment que ho viu, sinó després, anys després, quan ja és massa tard i ho ha perdut tot. És com si estiguéssim condemnats a la nostàlgia.

No sé, diria que tot això és el que ens va donar el Pitu: una estranya forma de vida, la possibilitat de ser algú cada cap de setmana durant uns quants anys i després en el record per sempre.

A la darrera estrofa d'aquella cançó de la Ludwig que esmentava al principi, el cantant ens diu: "He sortit a fer un cigarro i se l'ha cruspit el vent". Suposo que és una mica això. Tots som contingents, però ell era necessari. ■

AITOR ROMERO ÉS ESCRIPTOR.

SALUT I BENESTAR

Mirar a l'inrevés

GLÒRIA VILALTA

Aquest matí he mirat l'entorn d'una altra manera.

He fet un trajecte que faig 3 dies a la setmana. Tinc per costum pujar per un lloc i baixar per un altre. Podria donar raons "lògiques" per fer-ho d'aquesta manera, però de fet només seria una justificació de la ment per una cosa que no té justificació. Simplement ho faig així.

Tot i que tinc molt present que de tant en tant és convenient fer canvis com el d'anar canviant de camí, també és cert que els hàbits i les repeticions també són bones. Ens ajuden a organitzar-nos i a tenir la ment enfocada en una altra cosa i no a tot alhora. Que bé que no cal recordar cada vegada com es condueix! O que sabem de sobres com tornar a casa!

Així i tot, però, fer sempre el mateix pot fer que deixem de descobrir coses noves, d'observar altres entorns, d'obrir-nos al desconegut. Canviar de camí o qualsevol altre canvi ens ajuden a obrir la ment.

Avui, doncs -no intencionadament però per un tema que ara no ve al cas- he pujat per on normalment baixo. No és ben bé un canvi de trajecte, però m'ha sorprès el canvi de perspectiva.

Ha estat una sorpresa, és com si el mateix carrer, les mateixes cases, fossin unes altres. Me n'he adonat de com canviava la visió de l'entorn en mirar-lo en un sentit (baixant) o en un altre (pujant). El paisatge canvia. No és la primera vegada que ho feia, però avui he estat especialment present.

Això em fa pensar en la dificultat que tenim sovint d'entendre els altres punts de vista. No són els que tenim, són punts de vista d'una altra persona, que té una perspectiva diferent. Això és obvi. Tots ho sabem. Però fins quin punt en som conscients? Si en fóssim sempre conscients, ens seria molt més fàcil entendre i acceptar l'altre. I no acostuma a ser així.

A casa

Com podem traslladar això a casa?

És fàcil fixar-nos en la casa d'un altre, la veiem per primer cop i totes les mirades són possibles i força obertes. Però què passa amb la nostra? Quantes vegades l'hem mirada de veritat? Des de quina perspectiva? Us convido a intentar mirar-la diferent. Com? Algunes idees: des del terra, des de sobre d'una taula o cadira, des d'una cantonada on no us pareu mai a observar, o si podeu, des de la visió d'un altre. Què hi veieu? Què hi veu l'altre?

Si ho feu des del joc, des de la mirada encuriosida, com si fóssiu nens o com si fos la primera vegada que veiéssiu la vostra llar, potser tindreu alguna sorpresa.

M'agradarà conèixer la vostra experiència. ■

GLÒRIA VILALTA I GRAU ÉS ENGINYERA ESPECIALISTA EN MEDICINA DE L'HÀBITAT, FENG SHUI I BENESTAR PERSONAL.

LITERATURA

La natura és casa, no un lloc on...

TERESA ROIG

Anem a passejar, a que la nostra mascota faci les seves necessitats, a esbargir-nos o a conrear i explotar... Alhora, és tot això. I més, és clar. Des de l'admiració, em prenc la llibertat de parafrasejar el poeta, traductor i activista ambiental Gary Snyder. I ho faig conscient

que em poso en un jardí —literalment i literàriament. Però així s'anomena aquest Diari també, oi? A part, a mi m'encanta esmunyir-m'hi en (i amb) tots els sentits.

Des de petita la natura m'ha acompanyat. Quan anava amb la padrina a collir mores, amb els pares al tros o jugava amb els amics en descampats. No és d'estranyar que, de gran, el meu activisme hagi agafat la ruta natural (un palíndrom com la vida mateixa), defensant el verd urbà, des dels escocells fins a arbres monumentals, passant per les "males" herbes, amb el meu humil jardíhort com a base d'operacions.

I per a tu, lector/a, què és la natura? Potser és allí on vas a respirar aire pur, a espolsar-te l'estrès, on retrobar la calma i poder connectar amb tu mateix/a? Aquesta seria la percepció d'una bona part dels habitants del planeta, i encara més dels popularment anomenats pixapins. Però la natura és molt més que un espai verd difús, anònim, un mer decorat sense valor ni funcionalitat pròpia, víctima de la ceguera vegetal en la qual ens hem acostumat a viure...

Per sort, en cadascú de nosaltres hi ha l'espurna ancestral d'aquell foc atàvic que ens connecta amb la vida, com a font, llar, origen i final. I és a les nostres mans tenir-ne cura. Cada dia, tots els dies de l'any. Des del parc a la ciutat, passant pels camps de conreu. Fins i tot a través de la lectura, gràcies a la literNatura.

Allí on el nom de Barcelona es difumina, on acaba i comença la ciutat, hi ha una contrada particular amb el nom de Vallbona. Aquest racó de Nou Barris, que podria representar en el diccionari el Tercer Paisatge de Gilles Clément —aquell que defineix espais no (massa) intervinguts per l'home, urbans o rurals—, ha inspirat la meva nova novel·la. Un lloc que viu aliè al turisme i la gentrificació que consumeix la capital. On unes gallines salvatges, que es resisteixen a ser caçades, posen en alerta les autoritats sanitàries i mobilitzen veïns i activistes al barri, fent-se ressò als mitjans del que al barri coneixen com *La Granja del Ritz*. Aquest és el punt de partida i el títol del llibre.

Però quina relació hi ha entre una finca rural als afores de la ciutat i el famós hotel de la burgesia?

Per conèixer els orígens d'una granja avançada a la seva època i de l'hotel més luxós de Catalunya, us convido a fer un viatge en el temps i l'espai a través de quatre històries d'amor: la d'en Miquel i la Montserrat, els seus fundadors; la Mercedes i en Ramon, propietaris del Ritz; en Ricard i la Carme, els eterns masovers; i l'Eugènia i en Cristian, dos pols oposats en la Barcelona actual. Una lectura que recupera el passat i n'homenatja els protagonistes per reivindicar un patrimoni col·lectiu en perill d'extinció, testimoni viu de les transformacions socials, polítiques i emocionals de tot un segle. I també us encoratjo a descobrir aquest reducte de naturalesa, ja sigui per lliure o en alguna passejada de les que coorganitzaré —igual que vaig fer amb la meva anterior novel·la, sobre *La Ciudad de los muchachos de Collserola*.

Deia el poeta Vicent Andrés Estellés que l'amor fa l'amor i les històries, la història. Humilment, afegiria que amb la natura passa el mateix. I que totes són casa. ■

TERESA ROIG ÉS ESCRIPTORA, MARE I ACTIVISTA.

Crònica de la diada de Sant Jordi a Sarrià: “No hi ha res com les llibreries del barri”

TEXT: ANA RUBIÓ

FOTOGRAFIES: ELOI DEL AMO RECHE

Les campanes de la plaça repiquen per anunciar que Sant Jordi és, per a molts, el millor dia de l'any. Així ho celebren els veïns i les veïnes de Sarrià que passegen rialleres pel nucli antic del barri. L'espai públic és a vessar. A banda i banda del carrer Major, les parades de roses dibuixen una catifa vermella imaginària que uneix les places de l'Església i d'Artós. Per sobre, hi camina una riuada de gent a totes hores. Un antic company de classe, el veí de l'escala, l'amiga de la mare... hi és tothom; és un dia especial per a totes les generacions.

La plaça canvia el seu caràcter a mesura que avança el dia: al matí, jubilats i adolescents en són protagonistes, la tarda cedeix el pas a un ambient més familiar. Des de la parada de la llibreria A peu de pàgina, el biòleg i divulgador David Bueno comparteix amb sorpresa la seva primera diada com a autor al barri: “M'ha fascinat veure tants infants i adolescents; no m'ho esperava”. Per a Bueno, el valor de la jornada va més enllà de les vendes, i destaca que el simple fet que les noves generacions ocupin els carrers permet que s'impregnin d'un tarannà festiu que defineix com un “generador d'amistat”.

Aquesta complicitat es trasllada també a una parada que, al llarg del dia, veu desfilars autors com Vicenç Lozano, Marta Cabrol o Mò Bertran, entre molts altres. Des de la llibreria agraeixen l'esforç dels escriptors per descentralitzar la diada i apostar per un Sant Jordi més íntim i local: “La gent es queda cada vegada més aquí; s'adonen que, per gaudir de la festa i de les compres sense aglomeracions, no hi ha res com la llibreria del barri”, destaquen les llibreteres.

A la llibreria de La Plaça, hi passen també una colla d'escriptors com Mercedes Segura, Jordi Torrent, Isabel Noguerols, Anna Morató i Gerardo Pisarello... El llistat segueix fins a les vuit del vespre, moment en què caldrà recollir els llibres i acomiadar-se fins a l'any vinent.

El mapa literari de Sarrià es completa al carrer de Santa Amèlia, on la papereria Numa ha aplegat els autors Anna Aguil·lar-Amat, Jesús Mestre, Pepa Tort, Joan Rosès i Eulàlia Tramuns. Per a Tramuns, l'experiència a peu de carrer és especialment enriquidora, perquè trenca amb la distància de l'intercanvi digital: “Veus que la gent té curiositat i els pots explicar detalls que d'altra manera es perdrien”, reflexiona. Segons l'autora,

l'excel·lència de la jornada rau precisament en aquesta accessibilitat: “No és fàcil arribar a tanta gent en un sol dia i poder-hi connectar de tu a tu”.

És una connexió que emociona grans i petits, per igual. Un exemple d'aquesta il·lusió és en Jorge, que espera pacientment el seu torn per conèixer la Savina Paül i el Dario Borhani, autors de *No vuelles sin saber esto*. Amb un gran interès per l'aviació, l'infant ha triat el volum com a regal de sant i espera amb entusiasme la signatura i la fotografia que immortalitzaran el moment.

El planter de nous lectors

Darrere del taulell de la llibreria de la Plaça, l'Ariadna viu amb entusiasme la intensitat del dia, que comença tot just surt el sol i acaba en fer-se fosc. Per a ella, el secret per gaudir d'una jornada tan exigent és la pinya que fa l'equip: “Per mantenir l'energia durant tot el dia, ens plantejem reptes entre els treballadors”, confessa amb un somriure.

Durant la jornada, l'activitat escolar hi té un paper fonamental. L'Ariadna, que s'encarrega de la secció infantil i juvenil, destaca la visita de les escoles durant el matí, quan els grups classe s'acosten a les parades per triar noves lectures per a les aules. “Són moments molt divertits”, comenta la llibretera, “molts adolescents venen amb fulls de paper per apuntar-se els títols que els agraden i,

així, poder demanar-los a la família quan hi tornin a la tarda”.

Quin és el veritable nom del Quixot?

L'Iñaki i el Joel volen marxar de viatge a l'estiu i han muntat una paradeta de roses per autofinçar-se. La seva, però, no és una proposta qualsevol: “Ens vam dir, necessitem afegir un valor a la nostra paradeta perquè, si no, serà exactament igual que totes. I vam pensar en un joc”. El joc consisteix a respondre a una pregunta de cultura literària catalana i espanyola i, si l'encertes, et regalen una rosa. Alonso Quijano. Aquest és el veritable nom del Quixot.

Aquesta és només una de les moltes estratègies que es veuen avui al barri per captar l'atenció dels passejants: des d'estudiants de medicina que venen amb la bata blanca fins a parades amb llaminares o miralls decorats amb frases inspiradores. En una jornada tan concorreguda, la creativitat és l'eina imprescindible per diferenciar-se.

En Miquel i en Vicenç surten a passejar cada dia. Fa més de 80 anys que es coneixen i enyoren la proximitat i l'essència del poble. En dies com avui, el repicar de les campanes, les rialles i les converses fan que, per uns instants, vegin com el barri es transforma de nou en una vil·la. Emocionats, confessen: “Sort que existeixen diades com Sant Jordi per poder tornar a sentir-nos al poble de Sarrià”. ■

T S

1ª edició

Sarrià JAZZ & blues Village

SARRIÀ, VILA DE JAZZ
3 dies · 6 concerts

15 · 16 · 17 Maig
Consulta la programació

Patrocina:

Amb el suport de:

TEATRE SARRIÀ

Barcelona

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Drets Socials

Generalitat de Catalunya
Institut Català de les Dones

Next Generation Catalunya

ENTRADES
teatredesarria.cat

• Troba'ns
C/ Major de Sarrià, 117
T. 93 203 97 72

TEATRE DE SARRIÀ

El Liceu aterra al Teatre de Sarrià

**15%
DESCOMPT**
amb el codi
ELJARDI15

El proper cap de setmana del 2 i 3 de maig, l'Orquestra i els Cors de l'Orquestra de Cambra del Gran Teatre del Liceu protagonitzaran el cicle "El Liceu a Sarrià". Seran quatre concerts que portaran l'excel·lència de la Rambla al carrer Major, en una oportunitat única de gaudir de música de primer nivell en un format íntim i proper.

La programació arrencarà dissabte (12 h) amb "Diàlegs barrocs", seguit a la tarda (18 h) pels emocionants valsos amorosos de Brahms. Diumenge al migdia serà el torn de la soprano Alexandra Zabala amb "De la veu a la corda", i tancarà el cicle a la tarda un duel vibrant entre Stravinsky i Wynton Marsalis.

Una cita imprescindible per als amants de la clàssica que vulguin viure el Liceu sense sortir del barri. Entrades ja disponibles a teatredezarria.cat.

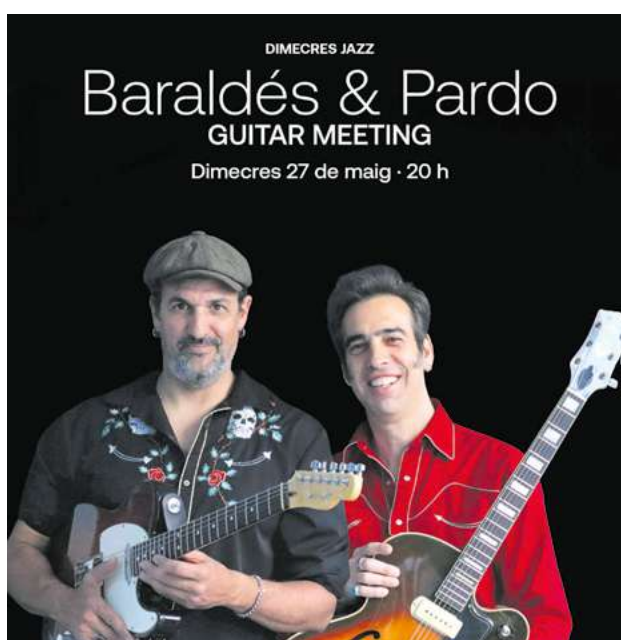

J.V. Foix torna a casa de la mà de Manel Barceló i Rosa Renom

Dins la programació del Barcelona Poesia, el Teatre de Sarrià presenta el dimarts 19 de maig (20 h) una cita imprescindible amb el llegat d'un dels nostres veïns més il·lustres: J.V. Foix.

Sota el títol *L'instant i les deixes del somni*, els actors Manel Barceló i Rosa Renom posaran veu a un recorregut autobiogràfic pel món del poeta de Sarrià. L'espectacle, que combina memòria i avantguarda, comptarà amb el piano de Jordi Masó, que interpretarà peces de Frederic Mompou per subratllar la lírica foixiana. Una oportunitat d'or per retrobar-nos amb la veu de Foix en el seu paisatge natural.

Entrades a teatredezarria.cat.

VEÏNS DEL SARRIÀ DESAPAREGUT

El pintor Josep Amat construeix un *palauet* per a la Isabel

El jardí del número 25 del carrer de Juli Verne, domicili de la família Amat-Girbau. Oli de Josep Amat (1938). Col·lecció particular

CARLES ROMANÍ

Des d'aquestes mateixes pàgines s'ha recordat en més d'una ocasió la figura i obra del pintor Josep Amat i Pagès (Barcelona, 1901-1991), membre destacat d'una heterogènia comunitat d'artistes plàstics, escriptors i músics —"La Colla" d'Olga Sacharoff, Antoni Vila Arrufat, Josep Puigdemolas, Rafael Llimona, Josep Llorens Artigas, Frederic Mom-pou i Eduard Toldrà, entre altres—, que al llarg del segle passat van viure i relacionar-se a les torres i jardins que flanquejaven el turó del Putxet. No obstant això, i amb motiu de complir-se el passat 13 d'abril el 125è aniversari del seu naixement, no estarà de més recordar en quines circumstàncies es va produir la seva arribada a Sant Gervasi, vint-i-cinc anys abans d'establir-se definitivament, el 1961, a la torre del número 10 del carrer Manacor, seu avui dia de la Fundació Amat.

Nascut a la part baixa del carrer Muntaner, a mitjans dels anys trenta Amat va mirar cap a la part alta de la ciutat amb l'objectiu de trobar un habitatge per casar-se amb Isabel Girbau, filla d'un banquer de Sant Feliu de Guíxols. Descartada una de les torres de la plaça de Pedralbes —a la Isabel va semblar-li que quedava massa lluny del centre de Barcelona—, va fixar-se en una casa al número 25 del carrer Juli Verne, cantonada amb Puig-Reig. Ben segur que l'elecció va tenir en compte la tranquil·litat del barri, les comunicacions amb el centre i que la casa disposés de jardí, però, el que va resultar absolutament decisiu va ser el reduït preu del lloguer. Davant dels plans

d'obertura de la ronda del General Mitre, que afectava greument una part del carrer, algunes cases començaven a quedar abandonades i els propietaris s'avenien a signar acords en condicions molt favorables als llogaters.

A partir d'aquell moment, i gairebé sense recursos econòmics, Amat va dedicar temps i generoses dosis de paciència a remenar les parades del Mercat dels Encants —aleshores situats al Born— i altres botigues de segona mà, fins a reunir el mobiliari necessari per a decorar i vestir la llar. Il·lusionat amb el projecte de construir un "palauet" per a la Isabel, va triar amb gust i criteri els mobles —taules i cadires isabelines, una butaca d'estil Napoleó III—, les catifes i les cortines, el parament de taula i la roba blanca. De tot es va ocupar en Josep, mentre la Isabel l'esperava a Sant Feliu de Guíxols, a casa dels pares.

Finalment, el juny de 1936, la parella noucasada es va instal·lar a la casa del carrer Juli Verne, des d'on poques setmanes després van viure l'esclat de la Guerra Civil... En paraules d'Assumpció Cardona, comissària de l'exposició *Josep Amat: Vivències* (Amics de les Arts i Joventuts Musicals, Terrassa, 2024): "Aquests anys seran un període especialment abundant de figures en l'obra d'Amat, perquè no podia sortir amb llibertat a pintar a l'aire lliure. *El jardí* de la casa del carrer Juli Verne, que havia llogat per viure-hi un cop casat amb la Isabel, es converteix en un motiu pictòric molt important, amb família i amics amagats a casa per por de ser detinguts, *el jardí* —on a més hi havia un refugi subterrani— es converteix en

Façanes dels números 25 (a l'esquerra) i 27 (a la dreta) del carrer de Juli Verne, abans de l'obertura de la ronda del General Mitre. En el 27 hi tenien el seu taller el ceramista Josep Llorens Artigas (a la planta baixa) i Josep Amat (al pis superior). Col·lecció família Amat

un lloc molt viscut, un parèntesi de pau davant la incertesa."

Amb el pas del temps, ajornades les obres de la Ronda per causa de l'economia de postguerra i aprofitant uns lloguers encara reduïts, el matrimoni va decidir-se a ocupar també les cases adjacents, els números 27 i 29. El número 25, on residia la família Amat-Girbau, rebia el nom d'*el jardí*, el 27 el d'*horts* —un important recurs per afrontar l'escassetat durant la guerra— i el 29, en què no hi havia edificació, *la selva*, un territori de jocs i exploració per als fills del pintor.

L'estudi de Josep Amat estava situat al primer pis del número 27, a sobre del taller de ceràmica de Josep Llorens Artigas. Mariette, filla del ceramista, recorda: "En el taller hi havia moltes coses que ens agradaven: praxinoscopis, càmeres este-reoscòpiques, màquines fotogràfiques antigues, caps de música i tota mena d'aparells antics. M'agradava el senyor Amat, tenia un somriure vergonyós, era tímid i guapo." En una entrevista publicada en aquest mateix diari, Mariette va explicar que "Josep Amat baixava a l'hora de dinar i jugava a la petanca amb el meu pare al jardí de darrere. I els fills del senyor Amat i jo ens enfilàvem per una porta a un jardí amb llimoners que

Vista del carrer de Juli Verne. A la dreta, en primer terme, el número 25, a la cantonada amb el carrer de Puig-Reig. Aquarel·la de Josep Amat (1936). Col·lecció particular

hi havia al costat del taller. En dèiem la selva, ja que no estava habitat." Elvira Farreras, cronista no oficial d'aquest entorn —geogràfic, social, artístic— va recollir la següent anècdota: "Quan en coure [Josep Llorens] alguna peça no li acabava de fer el pes, l'agafava i la llançava per damunt de la paret de tanca que donava al jardí dels Amat. Si la peça queia sobre l'herba i no es trencava, la Isabel l'agafava i la tornava al seu autor. Papitu Llorens tot rient li preguntava: 'No ha fet mal a ningú?, no?', doncs ja te la pots quedar'. Més d'una vegada els nens Amat varen córrer el perill que els caigués al cap alguna d'aquelles obres d'art, menyspreada pel seu creador, i que els fes un bon nyanyo."

L'any 1961 és l'*annus horribilis* de la família Amat. Isabel Girbau va patir una caiguda quan visitava unes excavacions arqueològiques, que va obligar-la per sempre més a dependre d'una cadira de rodes; l'inici de les obres de la ronda del General Mitre els va forçar a abandonar les finques del carrer Juli Verne; i, finalment, un estratagema d'ètica dubtosa per part d'un reconegut poeta, va estar a punt d'impedir que els Amat-Girbau poguessin traslladar-se a la torre neoclàssica del carrer Manacor, primer, i arrel·lar-hi amb tots els drets, després. Però aquesta ja és una altra història, sortosament amb un final feliç. ■

Un racó de l'estudi de Josep Amat. El cavallet en el qual va treballar durant una quarantena d'anys va ser un obsequi del seu amic Joaquim Mir, que ja l'havia utilitzat en el seu propi estudi. Col·lecció família Amat

Eco Cassovall

Ramaderia ecològica del Pirineu

Ens acostem a tu per portar les muntanyes a prop teu

Tens una carnisseria, un comerç o un restaurant?

- T'oferim la vedella en quarts, mitja o la canal sencera
- Filet, entrecot i hamburgueses
- Tallada al vostre gust

Què ens defineix?

On som?

Som ramaders de la **cooperativa del pallars** que ens dediquem a la producció de carn ecològica. Criar bé, tenir cura de l'entorn i oferir el millor de la nostra terra és més que un compromís: és la nostra manera de viure.

Al Pallars Sobirà, en ple Pirineu de Lleida, és on criem les nostres vedelles en llibertat, envoltades de natura, aire pur i pastures d'alta muntanya.

La vedella

Treballem amb la millor vedella adaptada al clima i al territori, la vaca bruna dels Pirineus.

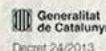
674 323 899 / 646 455 128

sort@cooppallars.com

www.cooppallars.com

Contacta'ns

i ho posem en marxa

EL RELAT

Uns fets que han portat cua

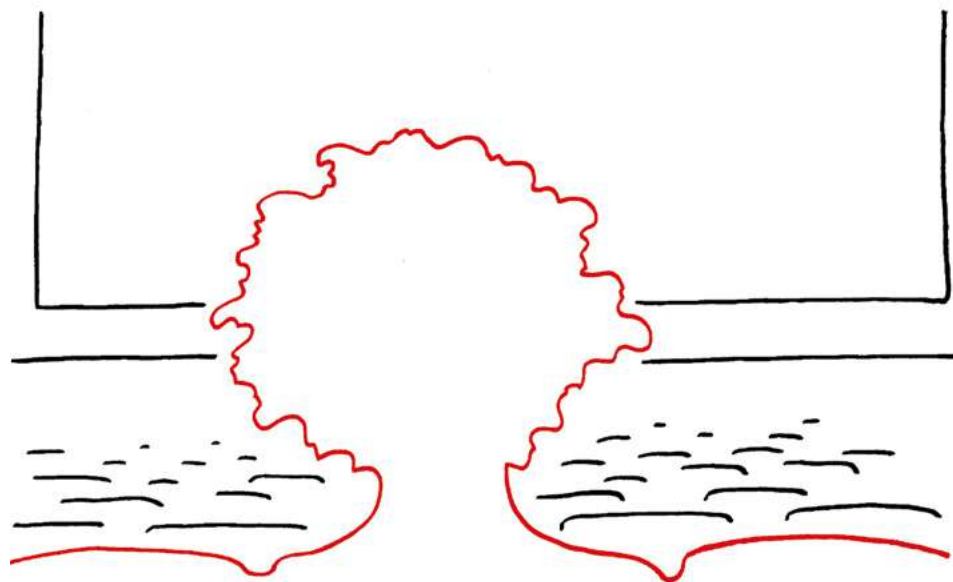
PER ELSA COROMINAS

Ella: Va ser un d'aquells dies després del confinament en què les normes i els límits canviaven gairebé cada setmana. Recordo molt bé la sensació alliberadora i alhora arriscada d'anar sortint del confinament estricte a casa, anar recuperant espais i possibilitats però amb el perill d'agafar el virus i tornar a ser reclosa o encara pitjor, patir-lo de manera greu i fins i tot irreversible. Qui més qui menys coneixia algú que havia estat hospitalitzat, o casos més dramàtics...

Ell: Cert, eren aquells dies tan canviants en les normes, amb temors continus i decisions sobre si acatar o no el seu compliment. Em fa gràcia recordar com descobríem aspectes del nostre caràcter que ignoràvem, o del dels altres, que si vacunes sí o vacunes no, que si jo les poso totes als fills però aquesta no, que si jo surto a passejar fora dels horaris establerts, que si la recomanació de dur mascaretes em sembla exagerada... tot-hom hi deia la seva!

Ella: Sí, impressionava descobrir la major o menor aversió als riscos de cadascú, fins i tot ens sorprenia com gent molt propera reaccionava amb pors o atreviments inesperats. Tinc un molt bon amic que es va quedar tancat a casa durant tot el confinament estricte i després ja no va recuperar la capacitat ni el plaer de socialitzar, es manté encara tan aïllat com pot.

Ell: Li va passar a molta gent això! A nens i nenes també... Després hi havia qui havia patit greument els efectes del contagi amb hospitalitzacions,

© Pedro Strukelj

intubacions laríngies, seqüeles greus o pèrdues de gust i olfacte. Aquestes persones diria que són les que més han trigat a recuperar la normalitat, si és que existeix una normalitat! Ha, ha, però ens estem desviant del tema, no?

Ella: Sí, sí, anem als fets! El cas és que a mi m'agrada molt anar al teatre i vaig patir molt no poder-hi anar durant el confinament. Recordo que veia emocionada les sessions especials que el Cirque du Soleil oferia per televisió, em saciaven una mica les ganes d'espectacle en viu! I, és clar, de seguida que van obrir els teatres hi vaig tornar a anar.

Ell: Jo no soc tant de teatre com ella, però mira, aquell dia, dubtant entre cinema i teatre, m'hi vaig llançar sense saber què anava a veure. Era quan ens feien seure amb dos o tres seients buits

entre persona i persona, i mascareta, és clar! Ho penses ara i sembla d'una pel·lícula de ciència-ficció! I ella seia just davant meu, amb la d'espais buits que hi havia!

Ella: Sí, no sé com assignaven les butaques, però el cas és que quan el noi de darrere em va demanar amablement que si em podia agafar els cabells en una cua vaig estar a punt de dir-li de tot. Quin comentari més descarat! Per què no canviava de lloc? Què s'havia cregut? Però el cas és que en veure-li els ulls per sobre la mascareta, em va atrapar...

Ell: Ha, ha, sí tu, quina entrada la meua! Jo vaig pensar que quina barra aquella noia de cabellera abundant i esbullada de no pensar en el pobre espectador que li havia tocat al darrere, mira que érem pocs, i que hi havia espai!

Però mentre li suggeria que es fes una cua vaig caure també rendit a la seva mirada i la seva cadència harmònica en girar-se...

Ella: Total que sí, és clar, em vaig fer una cua, més aviat un monyo, per no molestar-lo gens i ja no me'l vaig treure del cap! Diria que fins i tot notava la seva respiració al clatell, tot i la mascareta, quins nervis, quines papallones a la panxa!

Ell: Quina gràcia, jo vaig estar igual durant tota la funció, és clar, només tenia ulls per a ella, que em tapava l'escena no pels cabells sinó perquè m'havia captivat! Però els fets en si van passar en sortir del teatre, era tard, bé, en termes del toc de queda, que era a les deu.

Ella: Que fort, les deu! Quedaven vint minuts i plovia a bots i barrals, com plovia! Era impossible respectar la norma! Al carrer i veient l'hora, li vaig dir de compartir taxi...

Ell: I en apropar-nos ja sense mascaretes ens vam començar a besar desafortadament, una bogeria, en un portal fosc i amb la cortina de pluja que ho tapava tot... Durant hores!

Ella: Crec que era la una de la matinada quan ens van detenir, tres hores, quin deliri!

Ell: Comissaria, multa grossa, cap a casa xops... Però el deliri entre nosaltres segueix! ■

ARQUITECTURA

Restaurant il Giardinetto

© Jaume de Oleza

JAUME DE OLEZA

El restaurant Il Giardinetto està situat al carrer de la Granada del Penedès, número 22, de Barcelona. L'interiorisme del local va ser dissenyat l'any 1974 pels arquitectes Alfonso Milá i Federico Correa, autors també de la truiteria Flash Flash. El promotor d'aquest establiment de cuina italiana va ser, igual que en el cas de la truiteria, el fotògraf Leopoldo Pomés, que, gràcies a l'amistat amb la mare de Ricardo Bofill, una gran entusiasta de la cuina italiana, el va animar a obrir aquest restaurant. Durant cinquanta anys, el restaurant ha estat un punt de trobada per a molts barcelonins, entre ells artistes, arquitectes, intel·lectuals i molts altres. Un local de referència on, al llarg del temps, s'hi han dut a terme diverses activitats. Per exemple, a partir de l'any 2009, el seu aparador acull instal·lacions d'artistes contemporanis.

L'any 2012, el restaurant va ser renovat per l'equip d'arquitectura Llamazares-Pomés. La intervenció va

establir una relació més clara entre l'exterior i l'interior del local, obrint la façana al carrer i conservant l'estil propi i original dels seus inicis. Una nova finestra corredissa, que juntament amb la disposició de les barres incorpora una obertura cap a l'exterior aprofitant el gruix de la façana, permet als cambrers atendre el públic des de tots dos costats del local. Tons verds a les parets, cadires de vímet de terrassa, miralls amb formes vegetals i pilars decorats amb pintures que evocuen enfiladisses creen un ambient càlid i confortable. El local, renovat amb encert, continua essent una fita de l'interiorisme i de la cultura de Barcelona. Com a curiositat, va rebre el premi FAD l'any de la seva inauguració, el 1974, i posteriorment, el 2013, va obtenir el seu segon premi FAD d'interiorisme, convertint-se en l'únic establiment de Barcelona que ha rebut dos premis FAD. ■

JAUME DE OLEZA, CWORK.CAT

Encara llogues el teu pis pel teu compte? Avui, el risc és més alt que mai

En els darrers anys, i fins i tot mesos, les regulacions en matèria d'habitatge han evolucionat de manera constant. Limitacions de preus en zones tensionades, noves obligacions informatives, requisits legals en els anuncis, certificats energètics, cèdules d'habitabilitat, drets de tanteig i retracte, topalls en l'increment del lloguer o el nou IRAV per a les actualitzacions... La llista és llarga i continua creixent.

Tot plegat dibuixa un escenari on qualsevol error, per petit que sigui, pot comportar sancions importants. Molts propietaris, amb la millor intenció, es troben desbordats davant d'aquest volum de normatives i tràmits. El que

abans era un procés relativament senzill, avui pot convertir-se en una font de problemes si no es gestiona correctament.

Per això, comptar amb una bona agència immobiliària ja no és només recomanable: s'ha tornat imprescindible. Un assessor professional no només coneix la normativa vigent, si no que n'està al dia i sap com aplicar-la a cada cas concret. Això permet llogar amb tranquil·litat, evitant errors i anticipant riscos.

Llogar sense assessorament ja no és una opció: és un risc.

Però l'acompanyament no es limita a

la seguretat jurídica. També és clau per optimitzar el rendiment de l'immoble. Fixar correctament el preu, escollir el tipus de lloguer més adequat (habitual o temporada), seleccionar bé els inquilins, garantir el cobrament o aplicar les actualitzacions que corresponen són decisions que marquen la diferència. Sense una estratègia clara, és fàcil perdre rendibilitat o assumir riscos innecessaris.

A més, cada propietat i cada situació requereixen una planificació específica. No és el mateix preparar un pis per vendre que per llogar, ni gestionar un contracte de llarga durada que un de temporal. Una agència amb experiència

sap analitzar cada cas i definir la millor estratègia, adaptada als objectius del propietari i al context del mercat.

En definitiva, avui es pot llogar amb seguretat, sí, però difícilment sense acompanyament professional. Delegar la gestió en una bona agència no és només una qüestió de comoditat: és protegir el patrimoni, complir la normativa i assegurar el màxim rendiment sense preocupacions.

A **Comfi Homes** som especialistes en l'assessorament i la gestió de processos de lloguer, venda i optimització del patrimoni. Si vols fer-ho amb seguretat i tranquil·litat, pots contactar amb nosaltres sense compromís.

Clients satisfets, la millor garantia

+20 ANYS D'EXPERIÈNCIA

- ☒ Valoració i estratègia personalitzada de venda o lloguer
- ☒ Màrqueting i posicionament
- ☒ Negociació i gestió de la venda
- ☒ Gestió de patrimoni i administració de lloguers

esade api

registre d'agents immobiliaris de Catalunya

CONSULTORIA GRATUÏTA

699 21 67 48

Carrer Provença, 325
08037 Barcelona
hola@comfihomes.es

Neix *Ràfec*, una revista d'història en català amb empremta de Sant Gervasi

El projecte, impulsat per joves investigadors locals, vol apropar la història al públic general

JOHN MCAULAY

Són veïns de tota la vida de Sant Gervasi. Un d'ells, fins i tot s'havia estrenat en el món de la publicació escrivint al diari El Jardí. Ara, fan un pas més amb la creació de *Ràfec*, una nova revista d'història social i cultural en català que es donarà a conèixer el 15 de maig i que vol acostar el coneixement acadèmic al públic general.

El projecte neix de la inquietud d'un grup d'estudiants universitaris i doctorands d'història que coincideixen en una mateixa preocupació: la distància entre la recerca acadèmica i la societat. "Volem socialitzar els coneixements que el món

acadèmic desenvolupa i que se sol tancar en si mateix", explica Joan Cebrian, un dels fundadors de la revista i veí de Sant Gervasi. *Ràfec* vol trencar aquesta barrera amb una aposta clara per la divulgació, amb un llenguatge accessible però rigorós, pensat tant per a estudiants com per a lectors no especialitzats.

La revista tindrà un format inicialment digital, amb la voluntat de fer el salt al paper en el futur. El seu model combinarà dos números monogràfics anuals amb diverses seccions permanents al web, que s'aniran actualitzant al llarg de l'any. El primer número, previst per al 15 de

maig, estarà dedicat als "marginats" de la història: un concepte ampli que inclou des del moviment obrer fins a qüestions penals, passant per expressions artístiques minoritàries o contextos colonials. La intenció és posar el focus en aquells subjectes i processos que sovint han quedat fora del relat històric dominant.

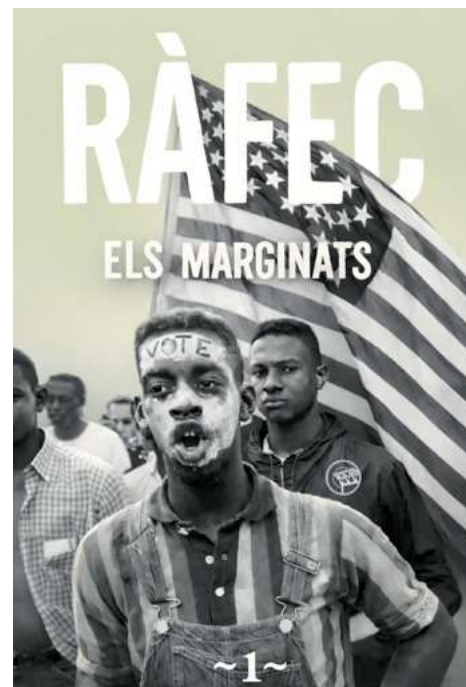
Aquesta mirada no és casual. Els impulsors defineixen el projecte com a "militant" en un sentit ampli: no vinculat a cap organització política, però sí compromès amb una manera d'entendre la història. Aposten per una història que explica el passat des de baix i que combat les posicions deterministes amb l'objectiu de qüestionar els relats dominants del present.

"Si avui ens trobem com ens trobem, és degut a un seguit de decisions personals i col·lectives que han modificat els fluxos de la història", explica Cebrian. "Nosaltres tenim agència per dir que hi ha una alternativa que permeti modificar el nostre present". El nom de la revista, *Ràfec*, remet a aquest esperit. És l'espai que sobresurt de la teulada, un lloc de refugi sota la pluja o el sol intens. Una metàfora d'aquest espai de calma i reflexió que vol ser la revista enmig del soroll informatiu i dels discursos simplificadors.

El projecte també té una clara dimensió lingüística i territorial. La revista es publicarà íntegrament en català i es planteja com un espai obert a autors dels Països Catalans. Tot i això, les temàtiques no es limiten a aquest àmbit geogràfic, sinó que abracen qualsevol període i espai:

des de processos globals com el colonialisme fins a qüestions locals. "Podríem arribar a parlar de les plaques franquistes que encara hi ha en alguns edificis de Cassoles", assegura Cebrian.

Amb una vintena d'articles enllestits per al primer número, dues entrevistes —entre elles, a l'historiador nord-americà Marcus Rediker— i una bona acollida a les xarxes socials, *Ràfec* arrenca amb la voluntat de consolidar-se com una nova veu dins el panorama de la divulgació històrica en català. Una veu que, des d'un origen local com Sarrià - Sant Gervasi, aspira a tenir abast nacional i a contribuir a repensar com s'explica la història. ■

El Jardí presenta

NOVETAT

Presentacions
27 de maig
18:00h.

Biblioteca Clarà
de les Tres Torres

11 de juny
18:30h.

Biblioteca J.V.
Foix de Sarrià

Les 3 P's de la primavera

Pelusses

Pol·len

Pols

HOGESER
Serveis de neteja

RESERVA JA
628.171.086

visita'ns a hogeser.es

Els dies llargs de primavera... La neteja no fa espera

Els Castellers de Sarrià entreguen la Camisa d'Honor 2026 a Judith Colell

CARME ROCAMORA I SEGUÍ

Els Castellers de Sarrià han celebrat aquest dissabte la segona edició de la Camisa d'Honor, un reconeixement bianual amb el qual la colla distingeix persones que, des del seu àmbit professional o vital, exemplifiquen valors plenament alineats amb el fet casteller: el treball en equip, la solidaritat, l'esforç compartit, la constància i el compromís amb la societat.

L'acte ha posat en valor el paper dels castells com a eina de cohesió social i de transformació cultural, més enllà de la seva dimensió estrictament esportiva o folklòrica.

En aquesta segona edició, la Camisa d'Honor ha estat atorgada a Judith Colell, presidenta de l'Acadèmia del Cinema Català, directora, guionista i docent, amb una destacada trajectòria en el cinema català contemporani. La seva carrera ha estat marcada per una mirada compromesa amb la cultura com a eina de reflexió, cohesió i transformació social.

Des dels Castellers de Sarrià s'ha destacat especialment el seu lideratge

al capdavant de l'Acadèmia, orientat a reforçar el sector audiovisual català, impulsar la cooperació entre professionals i projectar la cultura catalana amb vocació de servei públic. La colla ha subratllat també la connexió natural entre el món casteller i el cinema, entesos tots dos com a projectes col·lectius que només són possibles des de la confiança, la coordinació i la suma d'esforços.

Un altre element destacat de l'acte ha estat l'establiment recent de la seu de l'Acadèmia del Cinema Català al districte de Sarrià - Sant Gervasi, un fet que des de la colla s'ha valorat com una oportunitat per enfortir els vincles entre cultura, territori i comunitat.

La Camisa d'Honor és un reconeixement que ja va tenir la seva primera edició al 2024 amb Juan Carlos Unzué, i s'ha consolidat com una iniciativa per visibilitzar trajectòries exemplars que connecten amb els valors castellers. Amb aquest reconeixement, els Castellers de Sarrià volen posar en valor el compromís de Judith Colell amb la cultura i la seva contribució a la construcció d'una societat més cohesionada i participativa. ■

© Districte de Sarrià - Sant Gervasi

Casa Jordi

Cuina tradicional en una masia al cor de Barcelona.

Des de 1968 treballem perquè gaudeixis d'una proposta gastronòmica autèntica.

Creiem en la cuina de mercat i vetllem perquè els plats de la carta siguin elaborats amb productes de la nostra terra i garantir així una cuina de qualitat.

Ens agrada pensar que a Casa Jordi mantenim vi-gents els sabors de sempre.

Passatge Marimón, 18
08021 Barcelona
Tel: 93 200 11 18
Web: casajordi.es

L'Ajuntament de Barcelona inverteix més que mai a Sarrià - Sant Gervasi

Més de 100 milions d'euros fins al 2027 en nous equipaments, transformació de l'espai públic, habitatge i sostenibilitat que marquen el conjunt d'actuacions

projectes orientats a ampliar serveis culturals i socials com la nova Biblioteca de Sarrià - J. V. Foix i l'auditori Carme Serrallonga i Calafell, equipaments que ja s'han convertit en referents culturals per al barri. A aquests projectes s'hi afegeix la reobertura de la Biblioteca Clarà, amb millores funcionals de la façana, la climatització i d'accessibilitat.

Altres actuacions rellevants en marxa són la nova Comissaria de la Guàrdia Urbana a l'avinguda J. V. Foix, prevista per al primer trimestre del 2027; la redacció del projecte executiu per a la rehabilitació de la Casa Tosquella com a futur casal de gent gran; l'aprovació de l'ampliació de la Biblioteca Josep Miracle a Vallvidrera, o la redacció del concurs d'idees de Can Ferrer, amb l'objectiu de convertir-lo en un casal de barri.

Més verd, més joc i barris més accessibles

La millora dels espais verds és una altra de les línies estratègiques del Districte, amb actuacions fetes o en curs als jardins de Mercè Rodoreda, Vil·la Amèlia, Martí Luter, la Tamarita, Joan Vinyoli, Can Sentmenat o el Castell de l'Oreneta, així com la creació de nous espais verds sobre infraestructures, com les cobertes de Ferrocarrils a Sarrià que crearan els Jardins d'Oriol Martorell i que facilitarà la comunicació entre els barris de Sarrià i les Tres Torres, o la del Dipòsit del Rei Martí.

En paral·lel, pel que fa als jocs infantils, s'ha renovat completament l'espai de la plaça Cardona que a més a més ha estat reurbanitzada, s'ha creat una nova àrea de jocs totalment accessible als Jardins d'Emili Mira, i s'han iniciat les remodelacions als jardins Dr. Roig i Raventós i Vil·la Amèlia. També s'ha ampliat l'àrea per a gossos dels jardins del Doctor Samuel Hahnemann i es preveuen millores a les de Manacor i el parc dels Monterols.

El districte també ha avançat en accessibilitat amb la retirada de pals i cablejat aeri, amb 24 pals ja eliminats, la supressió de 435 metres de cablejat aeri en carrers com Ganduxer, i ja s'estan ultimant projectes per retirar-ne 80 més. A més a més, s'han completat obres com la repavimentació de voreres al carrer l'Hort de la Vila, als carrers d'Avenir i Tavern, la reobertura del carrer del Menor de Sarrià, la renovació de

AJUNTAMENT DE BARCELONA

DISTRICTE DE SARRÀ - SANT GERVASI

El Districte de Sarrià-Sant Gervasi impulsa un conjunt d'actuacions amb la inversió pública més important de la seva història. En el marc de l'estratègia de ciutat, destina més de 100 milions d'euros d'inversió fins al 2027, a millorar l'espai públic, ampliar equipaments, reforçar la cohesió social i avançar en sostenibilitat i habitatge assequible.

A més, per primera vegada, el districte participa en el Pla de Barris, amb una inversió de 6 milions d'euros al barri de les Planes, i destina 2,2 milions d'euros dels Pressupostos Participatius a projectes decidits pel veïnat, com la millora dels entorns escolars de 10 escoles del districte o la mobilitat a Vallvidrera, amb la construcció d'unes escales mecàniques.

Una transformació urbana amb mirada de futur

Una de les actuacions més emblemàtiques és la transformació integral del carrer de Balmes, entre la ronda del General Mitre i la Via Augusta, actualment en la seva fase final. La reurbanització d'aquesta artèria clau de la ciutat aposta per un espai més amable i accessible, amb voreres més àmplies, nou

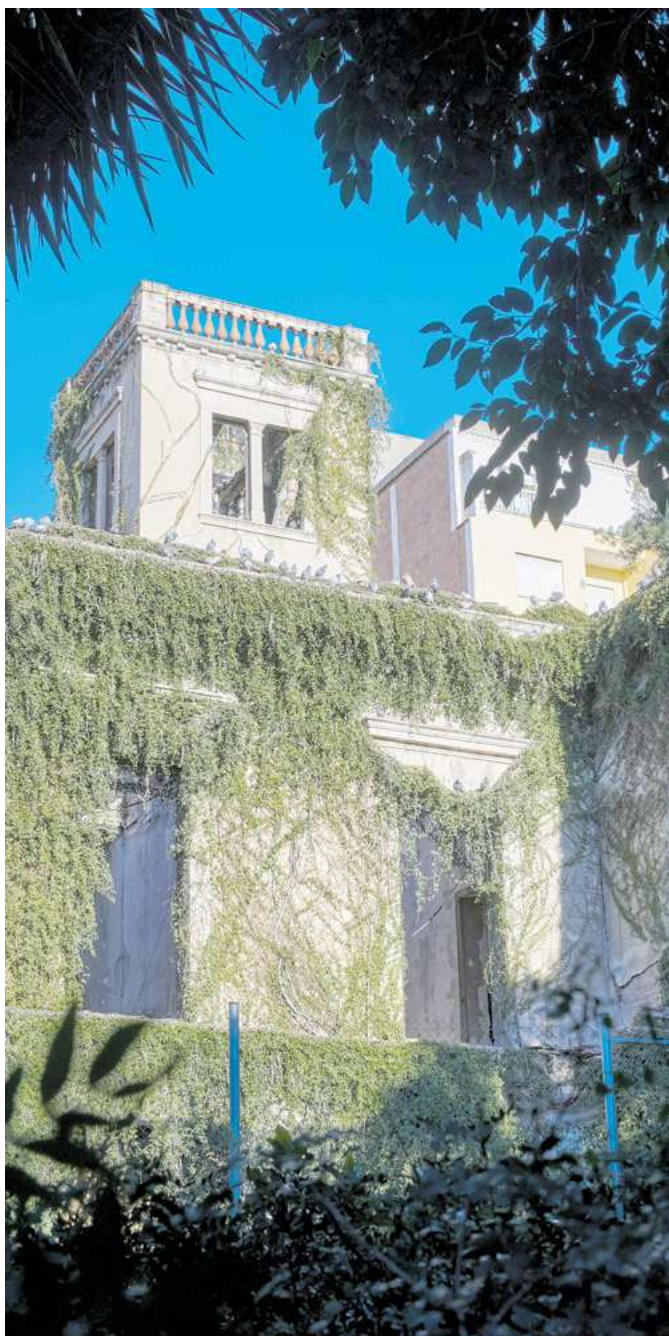
arbrat i mobiliari urbà, que afavoreix la mobilitat a peu i la relació entre barris.

L'aposta per l'excel·lència a l'espai públic s'estén a nombrosos punts del districte, amb actuacions com la creació dels Jardins d'Oriol Martorell, la reforma de la plaça Adrià per convertir-la en un jardí urbà amb la dignificació del monument a Carrasco i Formiguera, la reurbanització del carrer de l'Escipió o les obres al Parc de la Font del Racó iniciades el passat mes d'octubre.

En aquest 2026, s'iniciaran la redacció de tres estudis de mobilitat en punts estratègics del districte: a Vallvidrera, el Tibidabo i les Planes, ja iniciat; al barri del Putxet i a la zona de concentració escolar per sobre de passeig de la Bonanova i passeig de Sant Gervasi.

Nous equipaments i reforç dels serveis de proximitat

En l'àmbit dels equipaments, algunes de les actuacions més destacades són

voreres a Teodora Lamadrid, Travessera de Gràcia o Santaló o l'ampliació de la vorera de la Via Augusta. De cara al darrer trimestre del 2026, estan previstes noves actuacions al carrer de Vallmajor.

Al mateix temps, s'han dut a terme la transformació de places i cruïlles, com la del carrer de Tuset i travessera de Gràcia, amb l'objectiu de millorar la convivència i la seguretat viària. També està prevista l'ampliació de voreres a la cruïlla dels carrers de Brusi i Sant Elies durant el darrer trimestre de 2026.

Actuacions clau als barris de muntanya

Als barris de muntanya, s'han impulsat actuacions de gran importància, com l'asfaltat de 13 trams de carrers a les Planes, la millora de la xarxa de camins i la connectivitat interior de Collserola. Es preveu la instal·lació de panells lluminosos informatius a Vallvidrera i al Tibidabo, així com la instal·lació d'escaleres mecàniques a la plaça de Vallvidrera.

S'han dut a terme importants treballs d'estabilització de talussos a Elisa Moragas, Major del Rectorat, Madame Butterfly, el camí del Pantà i Camí del Mas Sauró, la construcció de basses de retenció i actuacions de protecció al talús d'Orellana i altres actuacions de protecció amb palissades, feixines i entramats a l'entorn del talús de Marco Polo-Major del Rectorat-Plaça del Teix, alhora que continuen les obres de millora ambiental a la riera de Vallvidrera. També s'ha modificat el sistema d'accés als aparcaments de veïns del Peu del Funicular, el Baixador i les Planes, que passaran a funcionar amb lector de matrícules.

Clima, qualitat de vida i habitatge assequible

En el marc del Pla Clima, diverses escoles del districte estan millorant els seus sistemes de climatització. Ja s'ha actuat a l'Escola Poeta Foix i durant el 2026 s'implantaràn sistemes d'aerotèrmia a altres centres educatius, amb l'objectiu de garantir confort tèrmic i eficiència energètica.

Finalment, en l'àmbit de l'habitatge social, es troben en marxa actuacions molt descades com les promocions a la Via Augusta i al carrer del General Vives, així com nous projectes que permetran incrementar en 200 habitatges el parc públic del districte, reforçant l'accés a l'habitatge assequible. ■

Podeu consultar tota la informació a: barcelona.cat/sarria-santgervasi

SoundGervasi torna als orígens amb una Cassolada Reggae: “Som cultura popular”

“Des de fa gairebé una dècada, SoundGervasi ha estat una excepció dins l'ecosistema festiu de Sant Gervasi.

“Nascuda de la mà de joves vinculats al teixit associatiu de Sant Gervasi —del Casal Popular La Tecla als caus i esplais del barri—

Però enguany, més que mai, aquestes celebracions tenen un component reivindicatiu. SoundGervasi vol recordar que el barri és també territori de joves, que existeix una demanda real d'espais d'oci no comercial i que la cultura popular no pot quedar relegada davant la pressió turística i la privatització de l'espai urbà.

“Sant Gervasi no és només el Suton del carrer Tuset o el botellot de Nadal al carrer Mandri”, resumeixen. En un barri on molts joves han hagut de marxar per trobar oferta cultural a altres districtes, el col·lectiu insisteix en la necessitat de generar alternatives locals. No es tracta només de muntar festes, sinó de construir comunitat, de defensar espais populars i de demostrar que una altra manera de fer ciutat és possible.

A l'espera de la resolució administrativa que els permeti fer un salt endavant com a associació cultural, SoundGervasi aposta per fer el que millor sap: engegar els altaveus i aplegar el barri al carrer. Per ara amb pocs recursos, però amb la mateixa convicció de sempre. ■

JOHN MCAULAY

A l'espera de constituir-se com a associació cultural, el col·lectiu organitza una jornada festiva el 17 de maig.

Amb el temps, el que va començar com altaveus plantats a places com Frederic Soler o la Bonanova s'ha convertit en una cita consolidada. Per aquests escenaris hi han passat artistes que avui omplen sales, com Pony Pisador o la Ludwig Band, en una aposta constant per donar veu a propostes emergents i a una manera d'entendre la festa allunyada de la lògica comercial.

Ara, però, SoundGervasi viu un moment de transició. Després d'un parell d'anys formant part de la comissió de festes oficial del barri —amb els avantatges que això suposava—, el col·lectiu ha trencat aquesta relació i es troba en un impàs: han iniciat els tràmits per constituir-se com a associació cultural, però encara esperen l'ansiat NIF que els permetrà accedir a subvencions i gestionar permisos amb més autonomia.

Aquest buit administratiu es tradueix, a la pràctica, en un retorn als orígens: autogestió pura i dura. Sense suport econòmic estable ni infraestructura pròpia, les properes festes es construeixen des del voluntariat i la militància, amb pressupostos ajustats i molta imaginació

perquè surtin els números. “És un pas enrere burocràtic, però també una oportunitat per reivindicar que som cultura popular”, expliquen des del col·lectiu.

Dinar i música jamaicana amb preus populars, el 17 de maig

En aquest context arriba la seva propera gran cita: la Cassolada Reggae del 17 de maig. L'esdeveniment, als Jardins de Mercè Rodoreda, combinarà un dinar popular amb música jamaicana en vinil i una programació que s'allargarà fins al vespre. Pekoselectors, Charlie Selector o membres d'Ital Skol posaran banda sonora al vermut i al dinar, mentre que PD Jennys farà ballar fins al final. Més enllà del cartell, però, la festa simbolitza l'esperit de SoundGervasi, amb accés gratuït i un dinar a preu popular per no excloure ningú.

La Cassolada serà també el tret de sortida d'un calendari que continuarà amb les festes d'estiu el 5 i 6 de juny.

“La iniciativa va emergir amb un objectiu clar: crear espais d'oci alternatiu en un entorn marcat per una oferta sovint elititzada i allunyada de les inquietuds del jovent local.

CASSOLADA REGGAE
DINAR POPULAR DE CASSOLES
DIUMENGE 17 DE MAIG
JARDINS DE MERCÈ RODOREDÀ

DE **12:00H** A **21:00H**

TIQUET 10€

DINAR A CÀRREC DEL SINDICAT D'HABITATGE DE CASSOLES

SELECCIONS EN VINIL:
PEKO SELECTORS CHARLIE SELECTOR
3 STRIPES WALLY SELECTA

I TARDEO AMB... PD JENNY'S

Superservis
SUPERMERCATS DES DE 1945

L'ESPAI SARRIÀ

HORARI de 9h. a 21h.
DILLUNS A DISSABTE

SERVEI A DOMICILI RÀPID I GRATUÏT
truca'ns al 931 790 304 t'ajudarem
a fer la compra *

PARKING GRATUÏT *

TARGETA SUPERSERVIS
millors preus, descomptes i promocions

Major de Sarrià 108
Salvador Mundi 5

* consulta ns. les condicions del servei

NOVA BOTIGA

LA COL·LECCIÓ DE SUPERSERVIS

DESQBRIR

HORARI

de dilluns a dissabte
de 10h. a 21h.

diumenges de 10h. a 15h.

MAJOR DE SARRIÀ 85

Restaurante Hidalgo

Horari 13 a 16h | 20 a 23h de dilluns a diumenge (*diumenge nit i dilluns nit tancats*)

MENÚ DIARI 16,50€ | Plats de temporada | Paella per endur

Carrer Balmes, 396 | Reserves 93 417 11 96
(Mercat de Sant Gervasi | Metro: Putxet)

Coses del Farró, 25

JESÚS MESTRE

Per Sant Jordi es va publicar el número 25 de *Coses del Farró*. Obre la revista un emotiu editorial on es destaca com aquests darrers anys s'ha pogut salvar una de les institucions que més caracteritzen la cultura popular del Farró, la Humorística de Sant Medir. El suport d'altres entitats i de comerciants del barri ha estat indispensable per salvar la popular Colla dels Burrets.

Al *Coses* també hi ha un entretingut article de Joan Bosch, "El Farró, territori sushi", on fa un exhaustiu inventari dels restaurants del barri; hi sobresurten els asiàtics, sobretot els japonesos especialitzats en servir peix cru, cosa que Josep Pla considerava que era espantós. També ens situa restaurants amb altres tradicions gastronòmiques, com la catalana, la italiana, la internacional o fins i tot un de l'Orient Mitjà. Una oferta ben diversa. Entre aquests restaurants no hi ha el Things I like, un simpàtic bar llibreria del carrer Saragossa, que porten la parella turco-barcelonina de la Yasmine i l'Özgür, ressenyada per l'Eladi Crehuet.

L'aportació d'en Pep Arisa fa referència al Centre Republicà del Districte III, entre 1932 i 1939, situat al carrer de La Gleva, 9-11, en uns edificis que es van enderrocar l'agost de 1993. També s'ha de destacar la versió completa de l'article de Rosa Sesé, "El carrer de Saragossa. Vivències 1832-1940", que *El Jardí* va publicar parcialment el desembre de 2025: "Retrat del carrer Saragossa a través de les botigues als anys 30". Finalment, cal ressenyar la nova secció "Coses del Teatre", amb una presentació del nou teatre La Fàbrica. Bona lectura! ■

S'aprova el Pla Especial Integral per a la regulació del conjunt patrimonial de la Fundació Muñoz Ramonet

CARME ROCAMORA I SEGUÍ

El plenari municipal del mes d'abril ha aprovat definitivament el Pla Especial Integral per a la regulació del conjunt patrimonial de la Fundació Muñoz Ramonet. L'objectiu del pla és regular els usos permesos i les activitats complementàries de les parcel·les que formen l'àmbit i establir el seu ús cultural, donant resposta així a les necessitats fundacionals i programàtiques de l'espai, amb una zona d'exposicions i una altra d'administració i gestió. El Pla defineix els paràmetres necessaris per permetre la restauració i rehabilitació dels elements catalogats, titularitat de la Fundació Muñoz Ramonet.

Aquest llegat, de naturalesa privada, però amb vocació pública, estableix que la finca i el seu contingut han de ser destinats al gaudi de la ciutadania de Barcelona i al foment de l'art i la cultura, objectius que orienten el conjunt de les actuacions previstes.

La intervenció arquitectònica consistirà en la restauració integral de façanes i espais nobles, l'eliminació de volums afegits no originals, la millora de l'eficiència energètica, la instal·lació de sistemes sostenibles i actuacions puntuals al jardí per garantir l'accessibilitat, així com l'adequació a la normativa vigent.

Les obres del conjunt patrimonial ubicat al carrer Muntaner, 282, tenen un pressupost estimat de 7,5M €. El sòl de l'espai ocupa un total de 4.134 m², i comprèn la Torre Avenir i el Palau del Marquès d'Alella, que mantindran les alçades existents de planta baixa més dues plantes. El Palau, d'una extensió aproximada de 1.942 m², es destinarà a usos expositius vinculats a la col·lecció d'art de la Fundació, entre d'altres, mentre que la Torre Avenir, amb una extensió de 777 m², es destinarà a acollir entitats culturals i espais d'activitat.

Usos culturals i futura seu de l'Acadèmia del Cinema Català

La rehabilitació del conjunt patrimonial forma part d'un projecte global impulsat des de l'any 2022 que es desenvolupa per fases. Un cop completat el projecte arquitectònic, es preveu la licitació i execució de les obres de rehabilitació al llarg del 2026 i 2027, corresponent a l'edifici Torre Avenir, per acollir entre d'altres l'Acadèmia del Cinema Català, en el marc dels nous usos a què serà destinat l'edifici. Està previst que l'obra, amb un cost de 2,8M €, es financi a parts iguals per la Generalitat i l'Ajuntament de Barcelona, amb una aportació d'1M €, i per la Fundació Muñoz Ramonet amb la resta.

Un cop finalitzades les obres, l'Acadèmia del Cinema Català s'ubicarà a la planta superior de la torre, amb 131 m² de superfície, cosa que li permetrà reforçar el seu rol com a motor de la indústria cinematogràfica, donant impuls, desenvolupament i projecció al cinema català.

El projecte global, coordinat per la Fundació Julio Muñoz Ramonet i l'Ajuntament de Barcelona amb el suport tècnic de BIMSA, transformarà el conjunt patrimonial en un espai cultural de referència, destinat al gaudi de la ciutadania i al foment de l'art i la cultura, en compliment del llegat fundacional. ■

Què passa a La Drecera?

MICHELLE BIANCO BARAZARTE. EQUIP TÈCNIC

- **Engueguem la segona campanya de control de la vespa asiàtica**, després dels resultats obtinguts l'any passat: 10.300 vespes capturades entre la primavera i la tardor, i la participació de 66 voluntaris. S'inicia ara una nova etapa, comptant sempre amb el suport i rigorositat científica de Xavier Munill.
- **Nova oferta de tallers i formacions prelaborals** impulsades des del l'eix d'Ocupació, en col·laboració amb Sant Joan de Déu-Serveis Socials, Assís, la Coordinadora de Rock de Sarrià, i les entitats del Grup Motor. L'oferta actual inclou: iniciació a la sonorització de directes, Iniciació a la informàtica a través del mòbil, currículum digital, i aplicacions útils per la gestió de tràmits.
- **JovEmprèn**. El Centre i Teatre de Sarrià ha tancat l'edició XIII d'aquest programa d'emprenedoria social i solidària. La Drecera ha participat com a jurat del programa. Han sigut uns mesos intensos per als estudiants que van veure recompensats els seus esforços en la Gala de lliurament dels premis als projectes guanyadors.

La **Taula d'Entitats de Sarrià (la TES)**, es va trobar a la seva Assemblea anual i va poder celebrar la incorporació de noves entitats, la feina feta aquest últim any i els objectius aconseguits per consolidar-se com a una referència al barri. Les seves entitats encaren amb il·lusió l'organització d'activitats i iniciatives que enriqueixen la vida cultural del barri: la Fira de Sant Ponç, la Revetlla de Sant Joan, la Mostra d'Entitats, i la Trobada de Sardanes, entre d'altres. ■

El torrent de Pedralbes: un racó natural que val la pena protegir

JOSEP GELABERT, MEMBRE DEL GRUP D'AMIGUES I AMICS DEL PARC FORESTAL DEL CASTELL DE L'ORENETA

Al costat del Parc de l'Oreneta, al barri de Pedralbes, hi discorre un torrent real, amb aigua i vegetació, que connecta el Parc de Collserola amb la trama verda de la ciutat. És un corredor natural: per aquí hi passen animals, hi creixen plantes autòctones i l'espai funciona com un pulmó verd enmig d'un entorn urbà.

L'Ajuntament de Barcelona vol fer-hi obres importants, presentades com a "millora del Camí de la Mare de Déu de Lorda". El problema és que aquest "camí" és, en realitat, el llit del torrent. I, sobre un torrent natural no s'hi pot construir sense permisos molt específics que, en aquest cas, ningú no ha demanat.

Un projecte que no és legal

Quan hi ha un curs d'aigua natural, la llei obliga a demanar permisos a l'Agència Catalana de l'Aigua i a fer estudis per avaluar l'impacte ambiental. Aquí no s'ha fet res de tot això. A més, el propi document del projecte es contradiu: en un apartat diu que no hi ha cap torrent, però en sis apartats més el menciona explícitament. Fins i tot hi ha fotos que mostren canonades d'una escola abocant aigües directament al llit del torrent, sense cap permís.

Per una altra banda, el document oficial que justifica les obres sembla una plantilla copiada d'un altre lloc: conté referències a Santa Coloma de Gramenet, que no té res a veure amb Pedralbes. A més, una part important de la justificació legal

del projecte ha quedat sense efecte perquè l'escola implicada ja ha obtingut un altre permís d'obres per un edifici diferent.

Durant el període en què els veïns podien consultar el projecte i presentar al·legacions, el Parc de l'Oreneta estava tancat pel brot de pesta porcina africana. Es va demanar formalment a l'Ajuntament allargar el termini per poder participar. L'Ajuntament encara no ha respost.

Demanem que el projecte s'arxivi definitivament. Un torrent natural, un cop urbanitzat, no es pot recuperar. La continuïtat ecològica entre Collserola i la ciutat és un valor que, si es perd, no té marxa enrere. Com a alternativa, si no s'arxiva, demanem almenys que s'aturi fins que es demanin tots els permisos ambientals que la llei exigeix. ■

Agenda

FIRA AGRÍCOLA DE COLLSEROLA

9 de maig. 11h

Esplanada del Centre Cívic de Vallvidrera
Organitza: Can Pujades

FIRA DE SANT PONÇ DE SARRIÀ

11 de maig, de 9 a 21h

Plaça de Sarrià

FESTA DE LA COSTURA COMPARTIDA AL PARC

16 de maig, D'11 a 14h

Centre Cívic Sarrià. Jardins de Vil·la Cecilia
Organitza: Grups de costura comunitària de Sarrià i Vallvidrera

TALLER JOVE: SONORITZACIÓ DE DIRECTES

Del 4 de maig al 15 de juny

Centre Cívic Sarrià
Cal inscripció prèvia
Organitzat per la Coordinadora de Rock de Sarrià, el Centre Cívic Sarrià i La Drecera

ECODIUMENGE: LA BASSA RECUPERADA DEL PARC DE L'ORENETA

31 de maig. 10h

A càrrec d'Eduardo Saiz. Biòleg
Punt de trobada: Aparcament Escoles
Tàber (rotonda de Can Caralleu)
Activitat gratuïta. Places limitades

Pots consultar el detall de les activitats a: ladrecera-sv.cat/agenda/

La Drecera
COMUNALITAT SARRIÀ I VALLVIDRERA

Web: ladrecera-sv.cat Mail: ladrecera@ladrecera-sv.cat

Telèfon: 633 045 322

Atenció al públic:

Casa Orlandai: els dimarts de 16 a 20h i els dijous de 10 a 14h

Mercat de Vallvidrera: els dilluns i els dijous de 10 a 13h

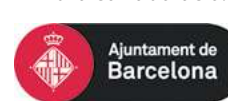
✉ @LaDreceraSv 📷 @ladrecerasv

Promou i finança:

Generalitat de Catalunya
Departament d'Empresa
i Treball

Amb la col·laboració:

Ràdio Farró porta la divulgació científica en directe al Born amb un programa especial de la Festa de la Ciència

EL JARDÍ

El cap de setmana del 18 al 19 d'abril es va celebrar la 19a Festa de la Ciència al Born CCM i la plaça Comercial. Ràdio Farró hi va participar en l'emissió d'un programa especial sobre ciència en què cinc científics van compartir un tast del seu coneixement, a més de participar en altres activitats de la festa.

Per obrir una finestra a espais del món científic que no són els quotidians de la majoria de la població, l'equip de Ràdio Farró va entrevistar, en primer lloc, Octavio Castillo Reyes (UPC / Barcelona Supercomputing Centre) per explorar recursos i enigmes essencials per a un futur sostenible que s'amaguen sota els nostres peus: aigua subterrània o energia geotèrmica. Amb supercomputació i matemàtiques avançades, és a dir, mitjançant simulacions i càlculs massius, es pot "viatjar digitalment" al centre de la Terra sense haver de perforar-la. Va conduir el programa Lambert Grange (programa L'Onada).

També es va entrevistar Júlia Coso (UPF - Projecte ERC IslandLives) per resoldre misteris del comerç global entre els segles XVII-XVIII. A través de la química, va reconstruir les rutes comercials dels grans imperis colonials analitzant la composició de ceràmiques antigues per descobrir-ne l'origen real i el seu viatge per l'oceà. Una mirada científica per entendre la globalització de fa tres segles. Ho va conduir Rosa Claver (Xerrades i xorrades).

Eleonora de Filippi (beca Marie Skłodowska-Curie Postdoctoral Fellow a la Universidad de Estrasburgo i col·labora amb l'I3PT) va explicar com entrenar el propi cervell amb una tècnica terapèutica, no invasiva, basada en la neurociència, per entrenar el cervell a autoregular-se i recuperar l'equilibri. Va conduir Goretti Mas (Finestra oberta).

Per altra banda, Margarida Romero (Institut d'Investigació en Intel·ligència Artificial-CSIC) va parlar per qüestionar-nos si la IA ens pot alliberar de l'esforç d'aprendre, un dilema crucial en entorns educatius. Es van explorar els límits i les oportunitats de la IA dins l'aula: ens permet alliberar càrregues repetitives o feixugues o, per contra, posa en risc l'aprenentatge i el desenvolupament cognitiu dels estudiants. Va conduir la conversa Inés Torrents (tallers de Ràdio Farró).

Mafalda Dias (Centre de Regulació Genòmica) va apropar al diagnòstic de malalties a través de la diversitat del DNA. Comparant genomes a escala global, de totes les espècies que habiten la Terra, i mitjançant biologia computacional i IA, busquen patrons que permetin predir i diagnosticar patologies humanes. Una eina revolucionària per a la medicina personalitzada i la salut pública. Va conduir-ho Cristina Junyent (Fenòmens naturals).

El programa va estar conduït per Cristina Junyent i Andrés Jost va dur la taula de so. Aquest programa ha estat allotjat a la plataforma Xarxa de Ràdios Comunitàries de Barcelona i es pot escoltar escanejant aquest QR. ■

Vents, rutes i virus: El motor invisible de la història europea

CRISTINA JUNYENT

L'evolució de la humanitat ha estat marcada per una paradoxa: mentre que els humans van reduir aviat l'amenaça de les grans bèsties, mai no han pogut escapar de l'acció dels paràsits. Els petits grups nòmades de caçadors i recol·lectors vivien relativament lliures d'infeccions de transmissió directa gràcies a la seva mobilitat i baixa densitat, i amb el foc, espantaven les bèsties. Tanmateix, la domesticació d'animals durant el neolític va portar associades malalties com la verola, el xarampió i la grip, que van provocar grans mortalitats en els desplaçaments a peu vinculats al creixement demogràfic. Amb la introducció del cavall, els microbis van començar a viatjar més ràpid quan grups de diferent procedència van entrar en contacte, i van convertir les epidèmies en una part inherent del comerç i la guerra.

L'eix de la seda i les rutes de contagi

A Euràsia, la dispersió d'animals, plantes, béns i coneixements es va veure afavorida per la seva geografia: l'eix principal és est-oest (latitudinal), cosa que permet compartir condicions climàtiques i ecològiques similars. En canvi, els eixos longitudinals nord-sud d'Amèrica i Àfrica dificultaven el pas d'espècies entre climes tan dispars.

A través de la posteriorment anomenada Ruta de la Seda, a la taula d'una família romana arribaven aliments de l'Índia (cogombre, sèsam, cítrics), de l'Àsia Central (mill i comí), del Caucas (codony) o de la Xina (pollastre, arròs, albercoc i préssec). Però aquest intercanvi no era gratuït; els mateixos camins també portaven infeccions freqüents com la pesta bubònica, la diftèria, la disenteria, l'erisipela i, en zones pantanoses, la malària.

Fins i tot la tecnologia militar va influir en aquests moviments. La caiguda de l'Imperi Romà va estar condicionada per l'aparició de l'estrep de ferro. Aquest invent, que havia evolucionat de formes rudimentàries de corda a l'Índia, es va perfeccionar amb metall a la Xina cap al segle IV i va ser difós pels huns cap a Pèrsia i Europa. L'estrep va donar una superioritat militar sense precedents als pobles nòmades, accelerant els contactes i, amb ells, la transmissió de patologies.

De l'estancament a l'explosió urbana

Entre els segles V i IX, la població europea es va mantenir estancada. La conjunció de malalties, invasions, guerres i unes limitacions tecnològiques en l'agricultura que provocaven fams periòdiques va frenar la supervivència. No va ser fins al segle X, amb la consolidació de regnes estables i la millora dels rendiments agrícoles, que va començar un creixement sostingut.

Entre els anys 800 i 1300 la població es va triplicar, i Europa va transitar d'un món rural aïllat cap a una societat urbana i comercial. Però la concentració urbana va ser el brou de cultiu ideal per a les epidèmies. La més devastadora va ser la Pesta Negra (1347-1353), provenint de l'Àsia Central, que va extingir un terç o més de la població europea, amb brots recurrents fins al segle XVIII. L'aglomeració i la pobresa exacerbaven el xoc de la grip, la verola i la diftèria, creant un cercle viciós on l'alta mortalitat provocava l'abandonament de collites i noves fams.

L'impuls del Renaixement i la ciència nàutica

Mentre el nord d'Europa lluitava, a Al-Andalus arribaven de l'Àsia Central l'arròs, la canya de sucre i els cítrics, juntament amb avenços en irrigació, arquitectura i ciència. Ciutats com Còrdova, Granada i Toledo es van convertir en focus de coneixement on es van recuperar els sabers antics grecs i romans. Aquest flux intel·lectual, sumat a les innovacions tecnològiques, va preparar el terreny per als profunds canvis del Renaixement al segle XIV.

L'astrolabi, la brúixola i la pólvora, arribats també de l'Àsia Central, van ser les eines que van permetre als europeus plantejar-se navegar per l'Atlàntic, especialment quan els otomans van tallar la Ruta de la Seda tradicional al Mediterrani oriental. Però l'oceà presentava reptes físics diferents de la Mediterrània.

Dominar el vent: La «volta do mar»

Més enllà del Cap Bojador, els vents i els corrents africans afluïxaven, fent que la tornada fos un repte impossible per a veles i remers. Calia una nova font d'energia: el vent. Els alisis, que bufen regularment de nord-est a sud-oest, van ser la clau.

A Sagres, el príncep Enric el Navegant va crear un centre d'intercanvi de coneixement cartogràfic on confluien tradicions cristianes i musulmanes. Les expedicions portugueses van descobrir que, per tornar del sud, no calia resseguir la costa, sinó endinsar-se a l'oceà cap al nord-oest fins a trobar els contraalís i el corrent de Portugal. Aquesta maniobra, la «volta do mar», aprofitava l'efecte Coriolis causat per la rotació terrestre.

Dominar els alisis va fer possible el Món Atlàntic. El 1487, Bartolomeu Dias va aplicar aquesta tècnica a l'hemisferi sud per superar el Cap de Bona Esperança, i va demostrar que l'Atlàntic i l'Índic es comunicaven. Poc després, Vasco da Gama obriria la ruta definitiva cap a l'Índia. La lliçó de la història era clara: a la mar —i sovint en la vida—, el camí més curt no és la línia recta. Per arribar lluny, primer calia saber allunyar-se. ■

CONEIXEM ELS OCELLS

El gaig blau

ENRIC CAPDEVILA

El gaig blau (*Coracias garrulus*) és un ocell migrador transsaharià, que arriba a Catalunya entre abril i maig, després de volar uns 10.000-12.000 km des del sud de l'Àfrica (Namíbia, Botswana). És un migrador regular i escàs, més detectable durant el pas prenupcial. Nidifica de forma local a les planes empordaneses o a les lleidatanes més occidentals, i a les terres de l'Ebre. Juntament amb el blauet, la puput i l'abellerol, forma part de l'orde del coraciformes, ocells vistosos tropicals, insectívors i amb un bec molt fort. El gaig blau és un ocell de mida mitjana i aspecte robust, fa uns 30 cm de llargària i 59-73 cm d'envergadura. Té un plomatge molt identificatiu de color blau verdós pàl·lid que contrasta amb el dors castany brillant, té les ales d'un blau viu, amb els extrems foscos i les puntes negres. Els joves tenen una coloració més apagada. El seu hàbitat preferit són els terrenys oberts amb cultius, pastures i arbrat dispers, al límit dels boscos. El mes de maig busca un forat en arbres, murs o talussos, on poder ubicar el niu. Tant el mascle com la femella comparteixen les tasques de covar, així com les d'alimentar els polls. És un ocell solitari i el podem trobar en punts alts de branques i cables, observant per caçar el seu aliment, que consta de rèptils, petits mamífers, amfibis i insectes grans, preferiblement llagostes. Té un vol acrobàtic, realitza tombarelles i s'enlaira en vertical per després deixar-se caure. És una de les aus més espectaculars que cria al nostre país, però l'ús de plaguicides i la pèrdua de cavitats naturals on nidificar ha limitat molt la seva expansió. La població catalana no supera les 300 parelles, per això està catalogada com a espècie vulnerable i la Generalitat té un pla especial per conservar i recuperar el gaig blau, juntament amb el xoriguer petit (*Falco naumanni*). El projecte Coracias des del 2017 l'està fomentant amb èxit, amb la instal·lació de caixes niu als Aiguamolls de l'Empordà i el Montgrí, i l'està recuperant a l'Osona i al Lluçanès, després de molts anys de desaparèixer. En castellà s'anomena carraca, a causa del seu reclam greu i sonor, un rak-cra-cra-cra, que recorda el so de l'instrument. ■
Dita: Pel maig, floreix el faig i canta el gaig.

Mil Fulls

Antonio Bernal Orta

TASTI LA NOSTRA
PASTA DE FULL

ELABORACIÓ PRÒPIA

Calaf, 33 baixos • 08021 Barcelona
936 762 807 • 699 478 569 • milfulls@hotmail.com

[@milfulls_calaf](#) • www.milfulls.com

L'arbre de l'amor

MARIA JOSEP TORT

Coincidint amb l'espectacular floració de la glicina, amb els seus raïms penjants de flors perfumades en tons violetes, liles i blancs, l'arbre de l'amor esclata en flor al mateix temps. Una explosió de petites flors d'un rosa intens emergeix sobre les branques velles i els troncs nus i foscos d'aquest arbre, anunciant-nos l'arribada de la primavera, l'estació del renaixement, dels colors, de l'esperança, de l'amor i del triomf de la vida. I, poques setmanes després, les flors de l'amor cauen i, dibuixen sota l'arbre una catifa acolorida d'una bellesa excepcional.

Simbologia, mites i llegendes

L'arbre de l'amor (*Cercis siliquastrum*), conegut també com l'arbre de Judes o de Judea i garrofer bord, atresora un conjunt de simbolismes, mites i llegendes, molt arrelades a la cultura popular dels pobles de les regions de l'est de la conca mediterrània.

El simbolisme romàntic d'aquesta espècie queda palès en la morfologia de les seves fulles en forma de cor que broten després de la floració i el simbolisme tràgic s'associa a una llegenda cristiana que narra com Judes Iscariot es va penjar d'aquest arbre després de traïr Jesucrist. El tronc tortuós fa referència a l'esforç i a la vergonya de l'arbre en haver de sostenir el cos del traïdor.

Distribució, ecologia i hàbitat

L'arbre de l'amor (*Cercis siliquastrum*) és originari de la regió biogeogràfica del Mediterrani nord-oriental. La seva distribució s'estén des de França fins al Pròxim Orient i també és present a l'Europa central, la península Ibèrica, l'Àfrica tropical i Nord-amèrica. En alguns d'aquests territoris es considera una espècie introduïda, que pot arribar a comportar-se com a invasora a causa de la gran capacitat de dispersió i arrelament de les seves llavors.

A Catalunya i a la resta de la península Ibèrica constitueix una espècie exòtica introduïda que s'ha expandit de forma eficaç competint amb altres espècies autòctones.

Viu bé en zones de clima càlid, en àrids i pedregosos pendents, i també el trobem a prop de rierols. S'adapta a tota classe de sòls, però els prefereix ben drenats i preferentment calcaris. És molt resistent a la sequera i no tolera l'entollament del sòl a causa de la pluja intensa o

la impossibilitat d'evacuació de l'aigua. Pateix amb els vents forts, que poden trencar-li les branques i condicionar-ne el podriment.

L'espècie (*Cercis siliquastrum*)

És un arbre de fulla caduca que pertany a la família botànica de les lleguminoses, com el garrofer. Produeixen fruits en forma de llegum que poden mantenir-se en el brançam fins a la següent floració.

L'arbre de l'amor no assoleix grans dimensions, pot arribar als 6 m d'alçada. Presenta un tronc retorçat amb una escorça d'un color bru que es va enfosquint amb l'edat. En estat assilvestrat, pot semblar un arbust amb diversos troncs que pot créixer fins a esdevenir un arbre amb múltiples peus. La capçada és força irregular i les fulles llargament peciolades i simples, d'entre 7 i 12 cm, dibuixen formes assimilables al cor o al ronyó.

Es cultiva moltíssim com a arbre ornamental per la vistositat de les seves flors hermafrodites, de color rosa intens, porpres, liles o blanques que apareixen abans de l'eclosió de les fulles en grups nombrosos. Milers de flors broten directament sobre el brancatge vell i el tronc de l'arbre, una particularitat bastant específica d'aquesta

espècie, que marca l'inici de la primavera. Les flors són papilionàcies, amb cinc pètals soldats, un dels quals és més gran que la resta. El fruit és sec, un llegum de 6 a 10 cm de llargada marcat per les empremtes de les llavors que habiten al seu interior.

El seu sistema radicular dibuixa una arrel central llarga i gruixuda, que profunditza molt endins del sòl, la qual cosa li confereix una gran resistència a la sequera. Aquest fet, però, determina una certa intolerància al trasplantament, sobretot en exemplars adults.

Usos

L'arbre de l'amor es cultiva abundantment com a arbre ornamental, tant per l'abundant i espectacular floració com, sobretot, pel color cridaner de les seves flors. S'utilitza sovint per embellir i guarnir tota mena de jardins, tant públics com privats, amb exemplars aïllats; tanmateix, cada cop és més freqüent trobar-lo plantat com a arbre d'alineació en carrers i passeigs.

Tot i que la seva tolerància a la contaminació no és especialment elevada, es prou resistent per adaptar-se a entorns urbans de contaminació moderada. La bellesa de la seva floració ha contribuït de manera notable a l'augment de la demanda d'aquesta espècie. ■

© Maria Josep Tort

© Maria Josep Tort

© Maria Josep Tort

REMEIS I CUINA DE CONVENT

Les plantes de la mel

**FRA VALENTÍ SERRA
DE MANRESA**

La vida de l'abella i la producció de la mel depenen totalment de la vegetació, car les plantes són la seva única font d'aliment; tanmateix, no

pas totes són útils per a les abelles, ja que només algunes d'elles són qualificades de mel·líferes. La mel té nombroses aplicacions remeieres -*ad medicamenta utiliter*- i és, alhora, molt beneficiosa i nutritiva per al bon funcionament de l'organisme humà.

De plantes mel·líferes, a la península Ibèrica, n'hi ha un nombre força significatiu. Hom n'ha identificat un conjunt d'unes 260, distribuïdes en les comarques meles dels territoris hispans i que són assíduament visitades per l'abella de la mel (llat. *Apis mellifica*). De les plantes mel·líferes destaca de manera particular la flor de l'ametller (llat. *Prunus amygdalus*), que floreix molt primerencament en començar la primavera. Aquesta floració oscil·la entre quinze dies i un mes, si no hi ha gelades.

La flor de l'ametller, junt amb la ravenissa blanca, aporta a les abelles el primer nèctar i pol·len, i amb aquesta flor tan primerenca es reprèn la vida dels ruscós. A partir de la flor d'ametller les abelles obreres elaboren una mel molt gustosa, però d'un paladar mica amarg. La mel d'ametller és molt recomanable per a les malalties de la pell, i també com a remei preventiu dels cucs intestinals.

La ravenissa blanca (llat. *Diploaxis erucoides*) és una planta molt abundosa a la nostra geografia i la seva flor aporta una gran quantitat de pol·len i de nèctar

a l'abella en temps d'hivern, quan a les nostres comarques hi ha poca flor, ja que la ravenissa blanca comença a florir després de les pluges tardorals i la seva floració arriba fins a finals de març. Les abelles, de la ravenissa, en fan una mel que resulta molt apta per a les pràctiques terapèutiques, i també és una mel força interessant en la gastronomia, d'un gust força semblant a la mostassa.

De la flor d'acàcia (llat. *Robinia pseudo-acacia*) les abelles en fan una mel de textura molt fina, d'un color groc clar, i d'un gust suau. Aquesta mel gaudeix d'efectes laxants i aporta a l'organisme una quantitat força notable de ferro i, per aquest motiu, la mel d'acàcia és molt recomanable per tal d'afrontar i guarir els refredats i les situacions de debilitat corporal i d'anèmia.

Una menció especial cal atorgar-la al bruc o xipell (llat. *Erica multiflora*) que, habitualment, sol florir a començaments de setembre fins al desembre. Pel fet de ser una planta de llarga floració, i ser tan abundant en els boscos de casa nostra, permet a les abelles de fer-ne una mel monofloral. La mel de la flor de bruc es caracteritza per ser agraciada pels continguts de calci, potassi i ferro i gaudeix d'unes propietats remeieres que la fan depurativa i antireumàtica. El seu color lleugerament fosc i el gust una mica amarg fan que no sigui de massa qualitat per al consum a taula; en canvi, la mel de bruc és molt recomanable per al bon funcionament del fetsge i és particularment estimada en la medicina popular, ja que la seva ingestió contribueix a desinfectar les vies urinàries i, alhora, ajuda a temperar els dolors reumàtics i les inflamacions de la bufeta i de la pròstata. ■

FRA VALENTÍ SERRA DE MANRESA, ÉS ARXIVER DELS CAPUTXINS

Com crear hàbits alimentaris saludables en infants

EVA REMOLINA (AMIC)

Els hàbits alimentaris que s'adquireixen durant la infància sovint es mantenen a l'edat adulta. Per això, fomentar una relació positiva amb el menjar des de ben petits és una inversió en salut present i futura. No es tracta només del que mengen, sinó de com, quan i en quin entorn ho fan.

1. Predicar amb l'exemple

Els infants aprenen per imitació. Si a casa es consumeixen fruites, verdures i aliments frescos de manera habitual, serà més fàcil que els integrin amb naturalitat. Els àpats compartits en família també reforcen els bons hàbits i creen un entorn segur i agradable.

2. Oferir varietat des de petits

Introduir diferents sabors, textures i colors ajuda a ampliar el seu paladar. És normal que rebutgin algun aliment al principi; cal oferir-lo diverses vegades, sense pressió. La constància és més efectiva que l'obligació. Prioritzar sobretot fruita i verdura diària, llegums i cereals integrals, proteïnes de qualitat (ous, peix) i l'aigua com a beguda principal.

3. Evitar el menjar com a premi o càstig

Associar aliments (sobretot dolços) amb recompenses pot generar una relació emocional poc saludable amb el menjar. És millor reforçar conductes positives amb paraules, temps compartit o activitats agradables.

4. Crear rutines i estructura

Establir horaris regulars per als àpats aporta seguretat i ajuda a regular la gana. Evitar el "picoteig" constant permet que l'infant arribi amb gana als

àpats principals i mengi de manera més equilibrada. També és recomanable:

- Menjar assegut a taula
- Evitar pantalles durant els àpats
- Donar prou temps per menjar sense presses

5. Implicar-los en la compra i la cuina

Portar els infants al mercat, deixar-los ajudar a rentar verdures o preparar receptes senzilles augmenta el seu interès pels aliments. Quan participen en el procés, estan més disposats a tastar el que han ajudat a preparar.

6. Limitar ultraprocessats i begudes ensucrades

Els productes rics en sucres afegits, greixos poc saludables i sal poden desplaçar aliments nutritius. No cal prohibir-los completament, però sí reservar-los per a ocasions puntuals i evitar que formin part de la rutina diària.

7. Respectar la sensació de gana i sacietat

Els infants solen autoregular bé la quantitat que necessiten. Forçar-los a acabar el plat pot interferir en aquesta capacitat natural. És preferible oferir porcions adequades i permetre que decideixin si en volen més o no. ■

lluís bragulat

can lluís des de 1971

- xarcuteria
- formatges
- embotits d'elaboració pròpia

C/ Pàdua, 105 | canlluis@movistar.es | tel. 93 212 54 48

Segueix-nos a: [f](https://www.facebook.com/canlluis.bragulat) www.facebook.com/canlluis.bragulat

La importància d'una bona hidratació en les persones amb Alzheimer

ANA HERNANDEZ

La hidratació és un dels aspectes més importants i, alhora, més subestimats en la cura de persones amb malaltia d'Alzheimer. Tot i que l'atenció sovint se centra en la medicació o en la seguretat a la llar, la manca de líquids és una causa freqüent d'ingressos hospitalaris, caigudes i episodis de deliri agut. Una persona amb Alzheimer ben hidratada dorm millor, presenta menys agitació i té un menor risc d'infeccions.

El cuidador exerceix un paper fonamental, especialment a través de l'observació. Canvis sobtats en el comportament, com ara més confusió, somnolència o irritabilitat, poden ser signes de deshidratació. També es pot observar una pèrdua d'elasticitat a la pell. És important recordar que la hidratació és un procés integral que combina la ingesta de líquids amb la cura de la barrera cutània. Una pell hidratada i nodrida presenta un menor risc de lesions. Es poden utilitzar cremes per a pell sensible, olis vegetals com el d'ametlles o mantegues corporals, aplicant-los just després del bany i sempre que calgui.

A l'hora de fomentar la ingesta de líquids, és essencial evitar forçar la persona, ja que això sol generar rebuig. En lloc d'això, es recomana utilitzar estratègies basades en la persuasió i l'adaptació. L'anomenat "efecte mirall" consisteix a beure juntament amb la persona, animant-la a imitar el gest. També és útil

oferir petites quantitats de líquid de manera freqüent en lloc de grans volums, que poden resultar aclaparadors. Una altra opció eficaç és recórrer a la hidratació a través d'aliments amb un alt contingut d'aigua, com ara fruites (síndria, meló, maduixes, taronja), verdures (cogombre, tomàquet), gelatines o polos de gel.

L'entorn també hi influeix: utilitzar gots de colors cridaners, com el vermell, en facilita la identificació, mentre que els recipients lleugers o amb canyeta ajuden a superar dificultats motores i redueixen el risc d'ennuegament. En fases avançades de la malaltia pot aparèixer disfàgia, és a dir, dificultat per empassar líquids. En aquests casos, hi ha risc d'aspiració i pneumònia, per la qual cosa es recomana l'ús d'espessidors que adaptin la textura del líquid. Senyals d'alerta de disfàgia són la tos en beure, la veu humida o ronca o el gargamelleig constant.

La deshidratació en l'Alzheimer no es deu únicament a una qüestió d'oblit, sinó a canvis fisiològics complexos: pèrdua de la sensació de set, dificultats per reconèixer objectes (agnòsia) o realitzar moviments (apràxia), alteracions en la comunicació i, en alguns casos, por a la incontinència.

En definitiva, una correcta hidratació és essencial per preservar la salut física i emocional de la persona amb Alzheimer. ■

ANA HERNANDEZ ÉS INFERMERA DE LA FUNDACIÓ USZHEIMER.

El Jardí
PREMSA LOCAL · SCCL

Ja ens segueixes?

ESPORT I MODA

ESCANEJA'M

BCN SURF SHOP

OUTLET BCN SURF

C/ BALMES 310

PASTISSERIA

Mil Fulls
Antonio Bernal Orta

www.milfulls.org
segueix-nos! @milfulls_calaf
Calaf, 33 baixos
08021 Barcelona
Tel. 936 762 807
Tel mòbil 699 47 85 69
milfulls@hotmail.com

FUSTA I PINTURA

JB
JORDI BOIXADERA
RESTAURACIÓ DE FUSTA I TREBALLS DE PINTURA

Recuperem i allarguem la vida de la fusta

Restauració artesana amb cura, detall i solucions sostenibles

Portes modernistes | Persianes mallorquines | Tarimes | Finestres | Mobiliari

617 846 860
PRESSUPOST SENSE COMPROMÍS

SUMEM OFICI, RESPECTE I SOSTENIBILITAT

Guia de comerços i empreses dels barris de Sarrià i Sant Gervasi

FARMÀCIA

FARMÀCIA - ORTOPÈDIA
Farmàcia Marco Consentino
Llic. José A. Marco Consentino
c/ Puig Reig 10, 08006 Barcelona
935 28 61 46
Encàrrecs: 722 28 65 95
marco.consentino@cofb.net

FARMÀCIA

FARMÀCIA PALLARÉS
DES DE 1989
Via Augusta, 189, 08021 BCN
Tel. 93 209 27 63
Mòbil 646 59 28 50
info@farmaciapallares.es
Segueix-nos!
De dilluns a dissabte de 9 a 22 h

REGALS

CF
Claudio Farré
REGALS
ARTICLES DE VIATGE • BOSSES • COMPLEMENTOS
CALAF, 29 08021 Barcelona
Tel. 932 018 714
677 148 860

RESTAURACIÓ

EL PETIT RACO
Menjars casolans
També per emportar
c/ Maria Auxiliadora, 21
08017 Barcelona
Tel. 93 204 75 01

JOVENTUT

Manuel Giraudier
Lectura recomanada per joves
COM ENFOCAR BÉ LA VIDA
amazon
Aquest llibre és més que una lectura. És un impuls pels joves que volen arribar més lluny.

AL-ANON A SARRIÀ

Si el alcoholismo te envuelve No le sigas el hilo
93 201 21 24

XARCUTERIA

XARCUTERIA HERNANDO
DES DE 1948
Balmes 296 | 08006 BCN
Tel. 93 200 39 48
ramon@hernandoxarcuter.cat
www.hernandoxarcuter.cat

ALIMENTACIÓ

lluís bragulat
can lluís des de 1971
xarcuteria - formatges embotits d'elaboració pròpia
"50 anys junts"
c/ Pàdua, 105
08006 Barcelona
Tel. 93 212 54 48
canlluís@xarcuteriabragulat.es

PUBLICITAT:
josepm@diarieljardi.cat
606 083 371
Sarrià - Sant Gervasi
carne@diarieljardi.cat
639 663 278
Digital

ASSEGURANCES

ASSEGURANCES MATMEU
Dte. 15%
C/ MANDRI 62 BCN
687 54 14 50
www.matmeu.es

OR D'INVERSIÓ

ADESORO
COMPRA-VENDA
COMPREM OR
VENEM OR D'INVERSIÓ • COMPREM PLATA • DINERS A L'INSTANT • HERÈNCIES JOIES ANTIGUES • TAXACIONS A DOMICILI
C. ARIMON 29, LA BONANOVA 931 290 480
C. LAFORJA 77, GALVANY 931 193 646

QUIROMASSATGE

Centre de Teràpies Naturals
Susanna Costa
• Osteopatia
• Drenatge limfàtic
• Quiromassatge i Reflexologia
• Reiki Usui
• Access Bars
PREUS ESPECIALS PER ABONAMENTS XECS REGAL
Horari de dilluns a divendres de 10h a 20h
És necessari reservar cita
www.quiromassatgesusannacosta.com
629 775 549 / c/Artesa de segre,4

ART I ANTIGUITATS

AnnaRosich
Art i antiguitats
Compren i venem
ANTIGUITATS
JOIERIA - BIJUTERIA ANTIGA
RELLOTGES - PLOMES
BINOCLES ANTICS
PLATA
CÀMERES - FOTOGRAFIA
DECORACIÓ VINTAGE
DISCS DE VINIL
IMATGES RELIGIOSES
CRISTALL - PORCELLANA
JOGUINES
Tel. 609 388 557

PLATETS MEDITERRANIS AL PORT OLÍMPIC? *amb molt de gust*

10 PROPOSTES GASTRONÒMIQUES DE QUALITAT

ENTORN PRIVILEGIAT DAVANT DEL MAR

BALCÓ GASTRONÒMIC

P Aparcament
24 hores

L4 Metro L4
Ciutadella
Vila Olímpica

X Tram
Ciutadella
Vila Olímpica

 Bicing

 Sortida 23
Ronda
Litoral

Barcelona

 **Balcó
Gastronòmic**
PORT OLÍMPIC BARCELONA

BSM